

Știința

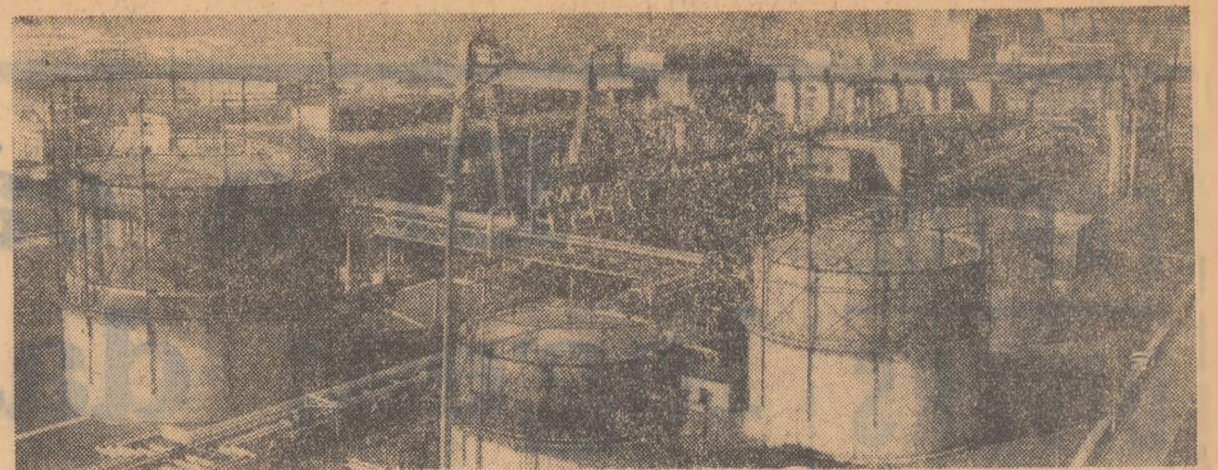

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7280

Marti 14 martie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

Un principal furnizor de produse pentru chimizarea agriculturii: Combinatul de îngrășăminte azotoase Piatra Neamț

ÎN ZIARUL DE AZI: ■ Foileton — Renunța la funcția de Făt-frumos... ■ Cum a acționat, după plenary din decembrie, colectivul uzinei de vagoane Arad, împotriva rebuturilor? ■ Și terenurile în pantă pot fi o bogată sursă de venituri

Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini cunoaște defecțiunile de pe șantierul Fabricii de motoare electrice Pitești. DE CE NU LE ÎNLĂTURĂ?

O situație „la zi” întocmită de Sucursala regională Argeș a Băncii de Investiții consențează stadiul nesatisfăcător al lucrărilor pe șantierul Fabricii de motoare electrice din Pitești (titular de investiții: Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Constructor: Intreprinderea de construcții industriale și montaj Brașov). În primele două luni ale anului s-a realizat numai 2,4 la sută din planul anual

de investiții. Nici rezultatele din prima decadă a lunii martie nu reflectă o îmbunătățire accentuată a activității șantierului, ritmul de execuție continuând să se mențină lent. Și trebuie precizat că la Pitești primăvara a intrat în drepturile ei de aproape trei săptămâni. Nu au existat condiții de lucrări de construcție a fabricii să se desfășoare în ritm normal? Au fost puși titularul de investiții și con-

structorul să facă ceva neobișnuit, foarte complicat? Nicidecum. Volumul de lucrări pe 1967 a fost cunoscut din timp. Documentația tehnică a fost predată atunci când era nevoie. Pe șantier au fost asigurate utilajele de construcție necesare. Cit privește investiția respectivă, ea nu constituie un prim examen pentru ministru și întreprinderea constructoră. Prin urmare, rămânerea în urmă nu sînt determinate de cauze obiective, ci de slaba răspundere dovedită la începutul demarării lucrărilor și pe parcursul executiei lor de către cei însărcinați să realizeze această investiție.

Concret, care este situația pe șantier? Cercetind graficele de execuție, întocmite abia în februarie, rezultă că la majoritatea obiectivelor există întârzieri. La principalele obiective nu s-a realizat decât jumătate din volumul de lucrări prevăzute în grafice. Operațiile de închidere laterală a halei de micromotoare, de pardosire a acestora, ca și lucrările de instalații și de montare a căii de deplasare a podurilor rulante nu au fost terminate. Alte lucrări prevăzute în plan, cum sînt turnarea planșei pentru pașter și etajul I la complexul administrativ, comparimentarea și închiderea unor obiective, turnarea unor fundații etc., au rămas înscrise doar în grafic. În perioada care s-a scurs din acest an au rămas neexecutate lucrări în valoare de peste 1.200.000 lei, parte din ele importante pentru grăbirea punerii în funcțiune a fabricii. După cum apreciază specialiștii de la Sucursala regională a Băncii de Investiții, rămânerea în urmă vor fi greu de recuperat, vor necesita mari eforturi. În plus, ele pun sub semnul întrebării respectarea termenului de dare în funcțiune a primelor capacități ale fabricii (trimestrul IV 1967).

Am vizitat șantierul. Concluziunile ce se privesc cauzele care au generat ritmul necorespunzător de lucru pe șantier sînt relativ simple. Sintetizate ele se rezumă la: 1) Necunoașterea pînă în amănunțime a procesului tehnologic de execuție a lucrărilor. 2) Neordonarea activității celor 3 loturi de construcții, instalații și termoficare. 3) Lipsa forței de muncă și folosirea ei nerățională, îndeosebi a

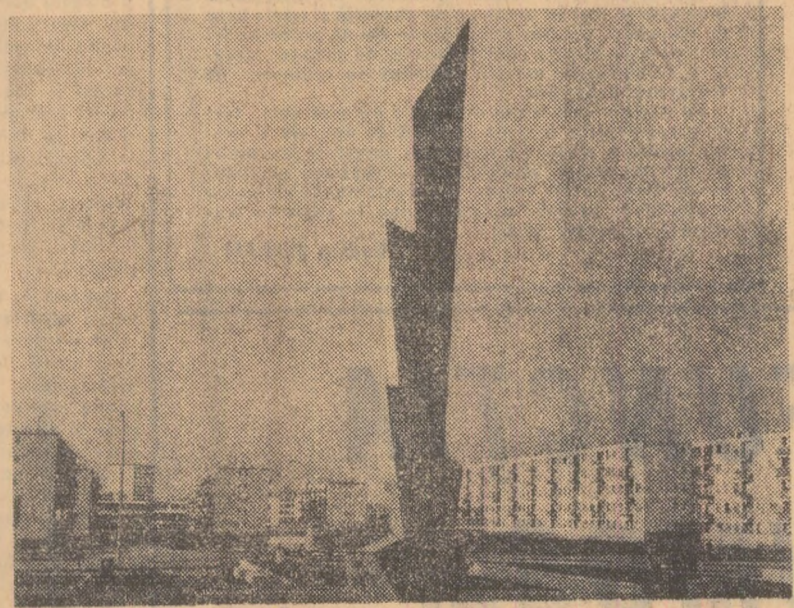
Nicolae CUCUI
George CIRSTEA

(Continuare în pag. a III-a)

Interviu cu acad. Caius IACOB

SUGESTII pentru dezvoltarea mecanicii în peisajul științei românești

Deși prin ecuațiile și legile sale poate părea aridă, mecanica are totuși peisajul său, iar aplicațiile sale sînt extrem de vaste; le întâlnim la tot pasul, de la tic-tacul ceasornicului, la zumzetul avionului, de la simpla balanță pînă la semnalele sateliților. Disciplină cu vaste rezonanțe, ea este prezentă în tot ce ne înconjoară: un procent de 50 la sută din eforturile întreprinse în domeniul cercetării științifice pe plan mondial sînt concentrate în domeniul mecanicii. Pentru a înălța câteva din preocupările mecanicienilor români, ne-am adresat acad. Caius Iacob, șeful catedrei de matematică-mecanică, din cadrul facultății cu același nume a Universității București.

Siluete în cartierul Țiglina din Galați

Foto: Gh. Vințilă

EL A CĂLCAT LEGEA; DAR CEI CE-L ACOPERĂ?

● CINISM ?

George-Radu CHIROVICI

Il cheamă Gheorghe Constanda și este șofer la cooperativa agricolă de producție „1 Mai” din Bălești (raionul Teleajen, regiunea Ploiești). La 5 aprilie 1966 este trimis să transporte 3.000 kg de var; „altă” să îl ducă la destinație, îl vinde pe bani buni unui cetățean și se culcă liniștit. „Dar Gh. Constanda este prins. În curând încep cercetările; hoțul apare în fața justiției și este condamnat.”

Se pare că totul este în ordine; necinstea a fost pedepsită, dreptatea a triumfat. Se pare, numai... Să răsfoim fișele dosarului de la tribunal. Printre multele birli de toate felurile găsim și o caracterizare elaborată de președintele C.A.P. „1 Mai”, caracterizare ce îl

privește pe Constanda, jefitor al avutului obștesc, tradus în fața justiției, ulterior condamnat. (Am repetat aceste date pentru că am simțit nevoia să fac reală caracterizarea a infractorului înainte de a vă pune sub ochi incredibilele rinduri alate în dosar). Scrie așa acolo: „Putem să-l caracterizăm cu toată țara (s.n.) ca un element devotat unității noastre, a deus suflet acolo unde a fost solicitat, a răspuns cu pa-

sivne pentru buna reușită în toate campaniile agricole. Totodată, s-a străduit să împulsioneze prin abnegația sa mulți tovarăși cooperatori privind dragostea de muncă și conștiințiozitatea. Comportarea sa în ce privește cu tovarășii săi de muncă este foarte frumoasă, are o atitudine tovarășească și imprimă tuturor din jur o ambianță plăcută. Tubeste munca și prin ea vede teiul cel mai nobil în viață, care cristalizează fe-

lul de a fi al omului în noua și iubita noastră societate”. O revărsare de fraze, de vorbe mari aruncate în apărarea unui gâlnar. Semnează, mare, președintele consiliului de conducere al C.A.P. Stelian Constantinescu.

Una și aceeași persoană cu cel care ulterior, în trei rinduri, solicită tribunalului amnarea executării pedepsei. Vezi doamnă, se creșse „o situație foarte critică pentru C.A.P.” și fără Constanda cine știe ce catastrofe se puteau întâmpla. Asta la 30 noiembrie; pentru că la 19 iulie Stelian Constantinescu se adresează tribunalului: „Vă rugăm a ne sprîmna”, adică Gh. C. să nu meargă la închisoare. Ulterior: „Ne găsim cu compania de toamnă neter-

(Continuare în pag. a II-a)

ancheta socială

În construcție la Brazi UN IMPORTANT OBIECTIV INDUSTRIAL

PLOIEȘTI (correspondențel „Științei”). — De curind, în cadrul rafinării de la Brazi, a început construcția unui nou și important obiectiv industrial: complexul de instalații pentru majorarea producției de xilen, izomerizarea metaxilenui și separarea paraxilenui. Produsele obținute — toluen, etil benzen, paraxilen și ortoxilen — prin adăugarea prelucrării benzinei reformate catalitic vor constitui, în bună parte, baza de materii prime necesară dezvoltării în țară a producției de fibre poliesterice, plastifianți și polistiren. După cum ne-a informat ing. Mihai Niculescu, șeful serviciului de investiții din direcția generală a prelucrării țicieiului, proiectele noului complex sînt elaborate de Institutul de proiectări de întreprinderi petroliere Ploiești; construcțiile și montajul vor fi realizate de I.S.C.M. Brazi, iar aparatura de măsură și control, lucrările de telefonie de către întreprinderea de specialitate din cadrul Ministerului Petrolului și respectiv Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor. Alți proiectanți și constructori, ei și beneficiarii acționează în comun pentru ca fazele de construcții și montaj să se realizeze în termenele prevăzute de grafice. Din cele 7 instalații ce se construiesc, 5 se vor realiza pe baza documentației și a utilajelor fabricate în țară, iar două instalații — separarea paraxilenui și izomerizarea metaxilenui — se vor construi pe baza unor contracte cu firme străine.

Un mare complex avicol

BAIA MARE (correspondențel „Științei”). — La Seini, în apropierea orașului Baia Mare, s-au încheiat lucrările prevăzute pentru prima etapă a construcției unui mare complex avicol. Popularea acestuia urmează să se facă pînă la sfîrșitul anului curent. Complexul va avea 132.000 păsări din care 48.000 găini ouătoare și 84.000 puț pentru înlocuirea găinilor reformate. Numărul mare de păsări ce se vor crește aici va permite realizarea unei producții anuale de peste 17 milioane de ouă. Construcția noului complex avicol a fost egalată în două etape. În prima dintre acestea s-au ridicat 6 hale, care vor adăposti efectivul de găini ouătoare, un filtru sanitar, centrală termică, un cîștel de apă, crematoriu etc. Totic lucrările fiind terminate, acum se efectuează probele tehnologice ale utilajelor, urmind ce în prima parte a lunii aprilie să înceapă popularea complexului cu materialul de prăsilă. De altfel, se prevede ca anul acesta complexul să livreze organizățiilor comerciale 7.400.000 ouă. Pentru uzurarea muncii inginerilor, complexul a fost dotat cu utilaje, instalații și aparatură modernă de mare randament.

opinii ISTORIA- lecție de patriotisim și umanisim

prof. dr. docent D. BERCIU
decanul Facultății de istorie din București

În ansamblul disciplinelor școlare, istoria contribuie în măsură deosebită la formarea unei concepții științifice despre lume și societate, la cimentarea convingerilor morale și patriotice și a trăsăturilor de caracter ale copiilor și tineretului, dovedindu-se astfel o adevărată magistra vitae. Dar, dincolo de esențialele desiderate majore ale procesului instructiv-educativ, în țara noastră studiul istoriei vine în întâmpinarea interesului tot mai larg al oamenilor a vînd cele mai diferite preocupări și profesii pentru cunoașterea marilor evenimente care au marcat istoria umanității, a paginilor de glorie din letopisul poporului român.

Lección de istorie în școală a fost întotdeauna și trebuie să fie și azi nu numai o sursă de informații despre trecut, o expunere de date, ani, întâmplări menite să îmbogățescă orizontul de cunoștințe al elevului, ci și o posibilitate practică —

concretă și eficientă — de a face pe tineri să-și intuieze marile comandanțe ale avântului omului de societate omenescă, de popoare, pentru înfăptuirea marilor ideuri ale umanității — ideaurile libertății, independenței, iauririi unei vieți mai bune. Lecția de istorie trebuie să-și aducă pe elev să deapînă din moandrea, din zigzagurile trecutului, legile generale care acționează în societatea omenescă, să înțeleagă dinamica forțelor sociale înaintate, rolul preponderent al maselor populare în înfăptuirea aspirațiilor de progres ale omenirii, să deapînă în istorie o serie de momente, de fapte, de fapte marcate ale istoriei care s-au identificat și au acționat în sensul acestor aspirații ale popoarelor. Prin aceasta, lecția de istorie devine o veritabilă școală a umanității.

În același timp, predarea istoriei este și o școală a educării patriotice, a patriotisimului o vovă în care tinărul învovă în ce a constatat existența strămășilor pe aceste meleaguri, marea lor vitejie, demnitatea și eroismul cu care și-au apărut libertatea și ființa națională, jertfote și sacrificiile cu care și-au cucerit independența. Lecția de istorie este un pilon de a vovă și cultivă înaltele virtuți ale poporului nostru transmise de-a lungul secolelor, din generație în generație. Prin aceasta, ea întărește și mai mult sentimentul înălțător al dragostei și responsabilității față de patria societate, față de aspirațiile de astăzi ale poporului nostru — fauritor al unei noi orinduri, — stimulează pasiunea de a munci, de a dedica întreaga capacitate de muncă progresului și înfloririi României socialiste.

Răspund manualele, lecțiile de istorie unor asemenea desiderate majore? Elaborarea unor manuale școlare bazate pe concepția materialistă a reprezentat un aport considerabil la realizarea importantelor sarcini ce revin școlii în educația istorică a tineretului. Totuși, am convingerea că ele sînt insuficiente și de serioase îmbunătățiri. Mă refer îndeosebi la nevoia valorificării mai pregnante a semnificațiilor pe care le au diferitele date și fapte, mari evenimente consemnate în paginile manualelor de istoria României (ca la VIII-a și a XI-a). Lecțiile privind formarea poporului român și a limbii române, Revoluția din 1848 în Transilvania etc. sau cele care prezintă vîlta economică și socială din diferite perioade ar avea, cred, mult de câștigat de urma sublinierii semnificațiilor acestor momente pentru drumul greu și victorios parcurs de poporul român în furtarea năzuitorilor sale de libertate și neamțare, pentru scuturarea jugului exploatareii și a cetroptorilor străini. Astfel ele ar constitui în mai mare măsură decît constituie în prezent și o pledoarie patriotcă Chiar în înfăptuirea unor momente de cea mai mare semnificație istorică, cum

(Continuare în pag. a VI-a)

(Continuare în pag. a V-a)

CLASA MUNCITOARE — nouă forță socială în Africa

de Dansoko Thierno AMATH,
publicist din Senegal

Nașterea clasei muncitoare, ca și a muncii salariale în general sînt fenomene de dată recentă în Africa. Rezultat al unui proces istoric îndelungat marcat de colonizare și, ulterior, de precipităta instalare a regimului colonial pe continent, clasa muncitoare africană poartă în evoluția și în structura sa amprenta etapelor care i-au precedat formarea.

Începînd cu secolul al 15-lea, continentul african a fost teatru unei intense colonizări. Negoțul cu sclavi practicînd de-a lungul celor patru secole de colonizare a răpit Africa milioane de oameni dintre cei mai robuști, mai apti de muncă. Traficul de negri a servit reimpulsivității contingentelor de muncitori de pe planșele și din minele din America și îmbogățirii traficantilor europeni. O dată cu dezvoltarea capitalismului industrial, accelerată în secolul trecut, creșterea necesităților de materii prime și forță de muncă ieșină determină țările capitaliste, în primul rînd Anglia, să lichezeze discretul export de sclavi. Sub lozinci u-

maniariste, deghizate în susținători ai campaniei antislavagiste dusă de toate forțele progresiste ale secolului, capitaliștii europeni, o dată cu abolirea sclavagului, introduc pe continent rîndurile coloniale. În ultimul sfert al (veacului trecut, ei au pus stăpînire pe 80 la sută din teritoriul Africii, instalînd cu forța armelor, în condițiile unei înalte rezistențe din partea băștinășilor, rîndurile coloniale: jefuirea bogatelor resurse din subsol, a culturilor, exploatarea pămînturilor fertile din estul, centrul și sudul Africii, izgonirea băștinășilor în zonele aride, mîștinarea ori în rezervății — bogată sursă de forță de muncă ieșină pentru exploatarea minieră, construcții de drumuri și căi ferate.

Melodele colonialiste nu s-au schimbat în mod fundamental, pînă la cel de-al doilea război mondial. Cultivarea obligatorie și livrarea anumitor culturi agricole avantajoase pentru export, ca și

(Continuare în pag. a VI-a)

FAPTUL DIVERS

Ghici

David Barlos din Rupea nu poartă anului de pene, falărua pe lată și nici inelul în nas sau urechi. Nu are nici colan din dinți de rechină la gât și nici măcar cuvea pe umăr. Toțuși are vâjri-lor. Mare vraci și ghicior. Se deplasa prin sate, cu tot dăchul și leaca încași frumusețe. 1.000 lei de la Ana T. din Măieruș pentru că, prin farmece, săi aducă înapoi bărbatul; 500 lei de la Maria G. pentru a împiedica (tot prin farmece) ca băiatul ei să se însore cu „lata aia”. A strins omul mi de lei. Nu șim ce voia să-i cumpere. Măzină — în nici un caz! Cum țar fi stă unu vâjri-lor sau ghicior la volan? Până unealta, a luat o, condamnare frumusețe. Cui anume? Ghicior! Sau întreabă-l pe Barlos. Va ghici exact.

S-a pierdut o șosea

Ce nu găsește omul: o umbrelă, o legătură de șieci, o căciucă. La biroul obiectelor pierdute se pot găsi tot felul de năvălăci. De data asta s-a găsit o șosea. Intre comunele Tinzaru și Fundulești-Frunzănești. Șoseaua găsită este lungă de doi km și poate fi recunoscută după înfățișarea ei jalnică. Intreținut se afla la hotarul dintre raioanele 23 August (Capitală) și Oltenița (regiunea București), nu se știe exact cine a pierdut-o și cui aparține. Instanțele, staturile populare respective o „dăruiesc” fiecare celulată. Intreținut prin apropiere nu mai există vreun raion care să fie pierdut, încredințat pe această cale să găsim păgubayul. Căci are nevoie urgentă de îngrijiri. Tovarășii din Sighețul Marfașel, nu cumva să aparțină de...?

Mai tare ca del Monaco

„Eu, profesorul de istorie Aurelian Axente de la Școala nr. 7 Focșani, m-am redescoperit. Sint un talent muzical. Nu știu. Credeam că n-am „voce” — mai de mult, doar când mă apropiam de o formație corală, dirijorul își astupa urechile și-mi spunea: „Dacă mă iubești, amice, țaci!”. Au trebuit să treacă 30 de ani ca să intru, cu forțissimo, în rândurile tenorilor. Asta a dispus secția de învățământ la statulul popular ordinesc. Intrăm, cu grămadă, în corul cadrelor didactice. Altminteri, sintem... sancționabili”.

Cinzeții care ați răgușit, candidații respinși la concursurile de canto l Vreți să vă relaxați vocea, să-l întrecați pe Mario del Monaco sau Maria Callas? Apelați la secția statulul. E treabă simplă — da o „decizie”.

Poftiți biscuiți?

Știți cu ce a acrit Trutul de panificație Timisoara viza celor din stația C.F.R. Vișeu de Sus (Maramureș)? Cu biscuiți. Mai întâi a trimis (la 26 decembrie anul trecut) 16.896 kg pe adresa cooperativei din Vișeu — un destinar care nu există. Cum adevărat beneficiar, O.C.L. Vișeu, nu ridică marfa (cine să plătească taxele de magazie?), biscuiții stau în gară. Pentru a se răbuna pe cei din gara Vișeu, care-i pistonează cu telefoane și adrese, expeditorul a mai trimis 14.080 kg biscuiți. Tot pe numele beneficiarului-țentomă, despre care se năcar acum știu bine că nu există. Salarietății stației Vișeu sint alarmati: s-a folosească biscuiții pentru traverse — nu hie, iar cu manzacia sau cam prost și celor din Timisoara le funcționează bine cup-torale. Și au aluat din bălșug. Aproximativă conținut.

Să ne cunoaștem

Vreți nu vreți, toți salariații Inspectoratului de stat pentru igiena și protecția muncii, regiunea Crisana, au fost obligați să depună la administrație o sumă echivalentă cu cotizația sudicală lunară. Acești hani constituie taxa (!) de intrare la un bal ce va fi dat în 18 martie, cu scopul „Să ne cunoaștem familiile”. Până atunci, nu ar fi rău să cunoaștem și noi, organizatorii. Tucaim din considerente privind igiena și protecția. Nu a muncii — a moravurilor.

Rubrică redactată de: **Stefan ZIDARITA**
Stefan DIONICA
cu sprijinul corespondenților „Scinteia”

El a călcat legea; dar cei ce-l acoperă?

(Urmat de pag. 1)

minata prin transportul cartofilor, porumb și cereali din cimp, precum și piatră de var”. Ati citit bine: piatră de var, exact ce furnizează Cum Pot fi caracterizate aceste intervenții: incoerente, ineficiente? Opiniam pentru amindouă, asociate. Ce este însă la rădăcina lor? Considerăm că o verificare atentă și competentă a gestiunii C.A.P. „1 Mai” poate aduce un răspuns; poate, în felul acesta, intervențiile privind-ii pe șoforul necinstit și-ar pierde aerul misterios pe care îl au acum.

Cazul de față ridică însă și o altă problema: nu cumva prevederile punctului 5 al articolului 454 din Codul de procedură penală (punct legiferat acum 14 ani) sint depășite? El prevede posibilitatea, nemotivată, ca executarea unei condamnări penale pe care o suferă un lucrător din agricultură — în textul din 1953 „țaran muncitor” — (și noiunea a fost lărgită în timpul anilor) să fie amintată până la un termen nedecis. Supunem propunerea de a se reexamina oportunitatea existanței unui astfel de prevederi.

Să examinăm încă un caz, dintre cele care au trecut prin justiție.

DE CE L-AȚI APĂRAT?

Apărătorii unui ticălos sint și ei, de cele mai multe ori, necinstiți și mincinoși. Aici e și numele Gh. Neagu, director adjunct al Inspectoratului regional de industrializare a cămii Ploiești, V. Popescu, șeful serviciului personal și învățământ, și C. Bolohan, secretar al biroului organizării de bază P.C.R.

De ce l-ați apărat pe Ștefan Constantin, actualment condamnat la 2 ani închisoare? — Il întrebăm pe Gh. Neagu.

— Noi simțim că e nevinovat.

— De unde știți?

— Asa... din ce vorbea lumea...

— Bine, dar s-a convocat o adunare generală. V-ați bazat atunci numai pe „ce vorbea lumea”?

— Peste cîteva minute aflăm că la întocmirea referatului prin care s-a născut generală s-a informat de situația lui Ștefan Constantin se cunoștea dosarul întocmit de procuratură, din care rezultă cu limpezime vina acestuia. Cine a prezentat referatul? Interlocutorul nostru, Gh. Neagu.

— Ce aveți de spus la asta?

— Intr-o cerere adresată Tribunalului regional Ploiești, cerere semnată de dv. și de șeful serviciului personal și învățământ, scrie: „Prin prezenta vă rugăm a dispune amnarea executării mandatului de arestare emis împotriva salariațului nostru Constantin Ștefan”.

— Da.

— Mai departe sunteți: „Solicitam această amnare intrucit acest salariat deține funcția de șef serviciu administrativ și pentru predeceea serviciului este necesar un timp de circa 3 luni pentru a putea fi înlocuit de serviciul său privat”. Intreaga gestiune, trebuie să se deplaseze la toate raioanele pentru a face predicarea și primirea tuturor mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar care sint în gestiunea sa...”. Sinteti bun să-mi arătați aceste gestiu-nii lui Ștefan Constantin?

— De fapt, n-a avut gestiune...

— Atunci pentru ce ati scris că a avut gestiune?

— A avut gestiunea, folo-ri pentru concediul de boală.

— Si pentru predarea lor era nevoie de trei luni?

— Tovarășe Bolohan, credeți în caracterizarea pe care ați semnat-o?

— Acum... nu mai cred.

— Atunci credeți?

— Inexact. La data cind redactați caracterizarea pentru tribunal, Ștefan Constantin era exclus din partid. Totuși, dv. spuneti: „După felul cum a muncit și constinția de care a dat dovadă, nu se face pasibil de sancțiune”. Ați scris și ati semnat?

— Da.

2. De ce referatul prezentat adunării generale se fereste ca de foc să vorbească despre antecedentele lui S. C. (c-a construit casă din materialele introduse, a avut grave abateri de la morală etc.), foarte importante pentru lămurirea profilului său moral?

3. De ce, deși condamnat de destul timp, S. C. a rămas în stare de libertate pînă la 20 februarie a. c., numai pe baza cererii neintemeiate despre care am vorbit mai sus și în unor certificate medicale din care reiese că ar fi bolnav de T.B.C.?

4. Si, ca un corolar, n-ar fi oare limpuț la I.R.I.C. Ploiești să existe mai multă fermitate în apărarea avutului obștesc?

5. Mai ales că, la ora actuală, Ștefan Constantin nu mai răspunde de pază, e păzit el.

SIMULACRE DE INTRANSIGENȚĂ

Vara trecută, în noaptea de 20 spre 21 august, părinții fetiței B. M. din Ploiești solicita fără succes trei zile de școală pentru copilul de 6 ore o masină a Salvării. În aceeași noap-te, de laitoral se aflau 2 masini ale Salvării din o-rașul Ploiești.

LEGEA

Nimic mai periculos pentru o existență individuală decit convingerea că legea poate fi călcată, că ea este lăcdău pentru alții. Sute și mii de cazuri demonstrează cu prisosință că în această convingere, în clipa cind ea incoltește în mintea cite unuia, trebuie căutat startul procesului de degradare morală.

Legea este una pentru noi toți și este sîntă. Ordinea noastră este tocmă consacratea îndelungatei aspirații de echitate socială, de dreptate, de egalitate civică pe care au nutrit-o oamenii. Cine nu știe foarte bine aceste lucruri riscă să le ale în împrejurări grele pentru existența sa.

Cel care încalcă legile țării, confundînd avutl obștesc cu cel personal, aduc grave daune popoului, hînăstărilor societății noastre. Lovesc în interesele societății noastre și aceia care, voit sau nu, deliberat sau inconștient, încearcă să-l lerească de rigorile legii. El împiedică depistarea și neutralizarea unor intractori ce vor și să exploateze neajăduința arătată. Ocrotitorii îndepinesc și alte roluri nelaste: pe de parte îngăduința lor îi incurajează și pe alți amatori de delctate care vād că vinovații rămîn nepedepsiți, iar pe altă parte ea provoacă nedumerire și amărăciune în rândul cetățenilor cinstiți, care sint nevoiți să constate că acte anti-sociale — uneori destul de grave — sint acoperite, mușamalate.

De aceea, nimeni nu-și poate permite să oprească cursul legii atunci cind ea începe să-și exercite efectele. Cei care se lasă intimidați sint la iel de vinovați și ei cel care încearcă să intimideze.

Cine a trimis cele 4 mașini pe Illoazi? Șoferul Constantinescu Mircea, care îl inlocuia pe șeful de vatră. Una din masini a ti-nut loc de tren, ducînd la mare pe soția lui Constantinescu, pe colegul lui, Iordănescu, împreună cu soția, și pe mama telefonistei Radu Elena. Cu alți a plecat însoțit C. M., lînd cu el și doi șoferi. Pe altă foaie de parcurs scrie „36 de copii” cind, în realitate, au fost doar doi.

Docturul N. Bejan, inlocuitorul directorului plecat în concediu de odihnă, revoliat de cele intimplate, întemeie un dosar pe care se pregătește să-l înainteze procuraturii. Este sfătuit de către Hugo Doljan, procurorul șef al statului popular regional, să nu sesizeze procuratura, ci prin bună înțelegere cu C. M., să se recupereze costul pîmbărilor.

Alexandru Bănătescu, secretarul comitetului de partid al statului popular regional, cere dosarul și după ce îl studiază și se consultă vreo două săptămîni, îl înaintează consiliului de judecată tovărășescă. Consiliul, prezidat de I. Ungvari, ia o hotărîre drastică, menită să tale o dată pentru todeauna poftă de iermăneală a avutului obștesc pentru toți cei ce ar fi tentați să-o facă: îi dă groaznică ne-deapășă numită „muștrăte”, de litoral se aflau 2 masini ale Salvării din o-rașul Ploiești.

În aceste condiții, cum să ne mirăm că la A.P. Ploiești veniturile membrilor cooperatori au scăzut?

Trebuis cercetat de ce aceste abuzuri sint făcute, de către cine și pentru ce.

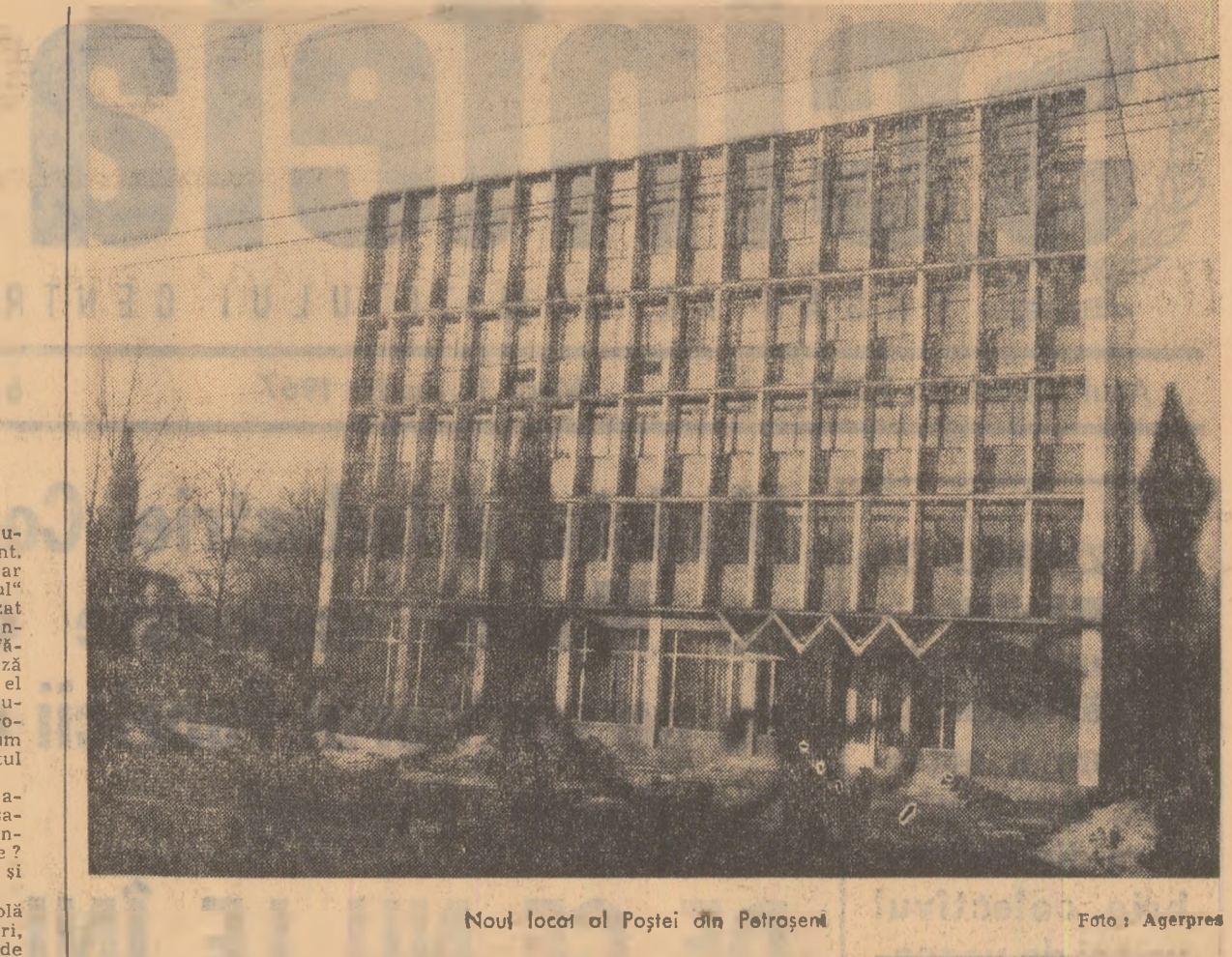
eventuală impuțare? Soluția nu stă în cuvînt. Deci C. M. scapă chiar mai leștin decit „leștinul” litoral. Ulterior, este sesizat organul de control finanțiar intern Mircea Ștefanescu, cel care semnează actul de control, este și el stins de amnezie; nu suflă o vorbă despre doctul alți de prozace cum ar fi, de pildă, costul cursurilor.

„Si iată cum, pentru a-părarea unui mărunț sa-lariat abuziv, se concentrează altele forte. De ce? Răspunsul îl așteptăm și noi.”

În cooperativa agricolă de producție Ploiești, vreo 20 de conducători de stație au trecut, pur și simplu, mijloacele hipo mae cooperativei în proprietate personală. O scrisoare soștă la redacție și ulterior verificată de noi ne în-cunoscința că Mihai Dumitru, Pavloviel Nicolae, Mihai Gh. și alți conducători de stație execută diverse transporturi și lucrări pentru folosul personal al cooperativelor, încesează contravaloarea lor și si-o însușesc. În plus, dulcea, în zilele respective mai sint pontaci cu zile-muncă.

În aceste condiții, cum să ne mirăm că la A.P. Ploiești veniturile membrilor cooperatori au scăzut?

Trebuis cercetat de ce aceste abuzuri sint făcute, de către cine și pentru ce.

Noul loc al Poștei din Petroșeni. Foto: Agerpres

IMPORTANTE LUCRĂRI EDILITARE ÎN ORAȘELE ȚĂRII

Anul acesta, în orașele țării, se execută, numai din fondurile locale prin planul central de investii lucrări edilitar-gospodărești în valoare de aproape 1.400.000.000 lei.

Mai mult de jumătate din această sumă este destinată lucrărilor de alimentare cu apă și canalizare, industria, în plină dezvoltare, noile construcții de locuințe impun mărirea debitului de apă în mai toate orașele. Înca în anul trecut au început importante lucrări de alimentare cu apă a orașelor Pitești, Galați, Craiova. Se vor încheia lucrările de mărire a debitului de apă în localitățile Birlad, Molnești, Comănești și în stațiunea Vatra Dornei. În perioada imediat următoare este prevăzută începerea lucrărilor de captare și aducțiune a apei potabile pentru orașele Bacău, Oltenița, Tulcea și Caracal.

Importante lucrări de alimentare cu apă industrială se efectuează și în Capitală: se termină a treia arteră, de 6 km, între Arcada și oras, care va mări substanțial cantitatea de apă pompată spre mari consumatori industriali; se va construi un nou apeduct, lung de aproape 14 kilometri, de la Arcada la stația de pompare Bragadiru; vor spori sursele subterane cu 15.000 m.c. pe zi.

În total, ca urmare a acestor lucrări, rețeaua de alimentare cu apă a orașelor se extinde cu circa 430 km iar debitul de apă va spori cu circa 7.300 litri pe secundă. Suma importantă sint alocate și canalizării orașelor.

Asigurarea unor condiții corespunzătoare de parcare și întreținere a mijloacelor de transport în comun este un alt obiectiv al planului lucrărilor gospodărești ale anului. La Brașov, Sibiu, Oradea și Iași se vor construi baze de transport. Sint construcții tip, care vor asigura parcare a 200-300 de autoturze și vor fi dotate cu ateliere de întreținere bine utilitate. Tot în acest an se dezvoltă și unele baze de transport din București. Peste 200 de milioane lei sint alocați pentru achiziționarea de utilaje necesare salubrității, mării parcului de mijloace de transport orașene.

Pe agenda lucrărilor din acest an mai sint tre-cute construite a circa 15 stații de epurare a ape-ilor uzate, a peste un milion și jumătate de metri pătrați de străzi, amenajarea de parcuri și spații verzi. Toate aceste lucrări vor contribui la ridicarea gradului de confort al locuitorilor, la sporierea frumuseții orașelor țării.

Rodica ȘERBAN

Mobilă pentru bucătării

Întreprinderea de industrie locală „Il Iunie” din Căldărasi produce garnitura de mobilă pentru bucătării numită „Si-biu”, care este compusă dintr-un dulap încăpător, o masă și două taburete. Datorită materialului din care sint confecționate — plăci fibro-

lemnoase smaltate — aspectul pieselor este plăcut, iar întreținerea se face cu ușurință.

Tot pentru bucătării întreprinderea din Căldărasi produce coasuri cu capac din tablă neagră, vopsite anticorrosiv, pentru resturile mon-gișore.

LARG SORTIMENT DE BRÎNZETURI FERMENTATE

Printre preparatele a căror materie primă este laptele, brînzeturile fermentate ocupă un loc important. Preluind rețetele tradiționale, industria de specialitate le-a tradus în procedee științifice de fabricație aplicabile în unități moderne.

Brînzeturile fermentate, multe construite în ultima vreme, la Homorod, Bran, și Moeciu din regiunea Brașov s-au construit fabrici pentru brînzeturile superioare: la Medgidia, Băilești, Bechel și Poiana Mare — fabrici specializate în producția de brînză telemea; la Caracal este pe punctul de a intra în funcțiune o secție cu același profil; la Bistrița și Iași-Neamț se află fabrici de brînzeturile superioare.

În ultima vreme și-au făcut apariția în magazine mai multe sortimente noi: „Rețezat” și „Bileș” din lapte de capră, „Bucegi”, amulete brînzeturile pentru ras — bramezan, Tismana, Tomis, Dunărea, un sortiment nou al brînzeturilor — „Cedaru” — un sortiment nou cu un gust puțin acrisor plăcut recomandat în hrana copiilor. Pentru amatorii de micăruți picante menționăm brînzeturile în pastă moale „Zamora”, „Rignov”, „Postilavaru” și „Bran”.

În ultima vreme și-au făcut apariția în magazine mai multe sortimente noi: „Rețezat” și „Bileș” din lapte de capră, „Bucegi”, amulete brînzeturile pentru ras — bramezan, Tismana, Tomis, Dunărea, un sortiment nou al brînzeturilor — „Cedaru” — un sortiment nou cu un gust puțin acrisor plăcut recomandat în hrana copiilor. Pentru amatorii de micăruți picante menționăm brînzeturile în pastă moale „Zamora”, „Rignov”, „Postilavaru” și „Bran”.

Așezate în zonele cu o veche experiență în prepararea brînzeturilor, noile fabrici acordă locul cuvenit sortimentelor tradiționale. Dintre acestea cea mai cunoscută este telemeaua din lapte de oaie sau de vacă. Cașcavalul se prezintă în mai multe variante: de Dobrogea — fabricat în zona de cîmpie și Penteleu — produs specific zonei de munte, „Dalia” etc.

Brînzeturile aluminate sint originare din regiunea Argeș, unde se produce cașcavalul „Brădeț” și din Jara Vrancei, locul de fabricație al așa-ziselor „păpuși” de cașc alumat, cu diverse incrustații de motive naționale românești. Brînză de burdui este specifică zonei de munte. „Ambalajul” ei de prezentare: piei de capră sau de oaie, coajă de brad. Brînză de Moldova, crema de Focșani, brînză picantă „Năsal”, fabricată în regiunea Cluj, completează gama produselor tradiționale.

În sfârșit de cele enumerate mai sint și altele produse pe care industria alimentară le pune la îndemina cumpărătorilor. Ar mai fi de adăugat, pe linia îmbunătățirii prezentării produselor că, în ultima vreme, unele brînzeturile fermentate se vind și în porții mici, ambalate în pelliculă de material plastic, care le păstrează proaspete pînă ajung în mina cumpărătorului.

Sortiment larg de brînzeturile. Alături de sorturile cunoscute apar mereu altele noi.

Sortiment larg de brînzeturile. Alături de sorturile cunoscute apar mereu altele noi. Foto: M. Cluc

RENUNȚĂ LA FUNCȚIA DE FĂT-FRUMOS...

Mi-am dorit toată viața să fiu Făt-frumos. Luat cu treburile nu mi-am putut realiza visul. De curînd însă secția Basme a Uniunii Scriitorilor m-a chemat și mi-a zis: — Ai putea să fi Făt-frumos? — Incep în iulie.

— Ai putea să faci niște isprăci exact așa cum se făceau în basme?

— Păi, nu mă cunoașteți?

— Te lumec șeful secției basme.

— S-a făcut.

M-am urcat în pod, am luat buzduganul cel mai cu defecte a lui tata, l-am reparat, un lăut genou cea mai peticioasă și-am coborît la spălătorie, că blocul nostru nu are zădăci. Aici, am studiat poza lui Mihailopol, expusă în sala Dalles, „Pătratul cu cai”, și din acest pătrat cu cai mi-am ales calul cel mai răpicoș. L-am dat niște țar. S-a făcut cal ca lumea. M-am aruncat pe el și-am pornit în lume.

— Unde mergem? m-a întrebnt calul.

— Să facem fapte frumoase. Să ne pomenescă revistele pentru copii.

Am luat școala, spre Buzău. Mergem noi la pas, dar foarte atenți. Doream să auzim niște S.O.S-uri Nimic. N-avea nimeni nevoie de Făt-frumos. Aproape de Itești din Buzău, calul nădărdănuț mi-a zis:

Aici e o fabrică de piine modernă. Se cheama Unitatea nr. 9. Muncitorii de aici au însă neplăcere de pe urmele... modernizării.

foileton de Nicuță TĂNASE

Au instalat aici două cuptoare „Dampf” cu 4 vetre pentru coacerea produselor prin aburire.

— Asta-i foarte frumos. Chiar modernizare se cheamă.

— Dar cind s-a trecut la această modernizare nu s-au luat și măsuri pentru amenajarea unității conform modernizării.

— Cum adică? Cuptoarele coc piine după ultimul jurnal?

— Cooc.

— Atunci ce mai creși?

— Piinea se coace după ultimul jurnal, dar cei patruzeci și ceca de brutari lucrează cu umbrele, cu cizme de protecție, cu pelerine...

— Cuptoarele sint montate în aer liber? — Nu. În sală. Dar plouă pe ei. Aburii de la cuptoarele făcute după ultimul jurnal se imprimă în brutărie. Pe piinea coaptă se scurge apă din țevă. Zăile sint circa 150-200 kg de piine deteriorată. La centrale de piine ajunge piine umedă, și se returnează.

— Cum adică? Cuptoarele coc piine după ultimul jurnal?

— Atunci ce mai creși?

— Piinea se coace după ultimul jurnal, dar cei patruzeci și ceca de brutari lucrează cu umbrele, cu cizme de protecție, cu pelerine...

— Cuptoarele sint montate în aer liber? — Nu. În sală. Dar plouă pe ei. Aburii de la cuptoarele făcute după ultimul jurnal se imprimă în brutărie. Pe piinea coaptă se scurge apă din țevă. Zăile sint circa 150-200 kg de piine deteriorată. La centrale de piine ajunge piine umedă, și se returnează.

— Cum adică? Cuptoarele coc piine după ultimul jurnal?

— Atunci ce mai creși?

— Piinea se coace după ultimul jurnal, dar cei patruzeci și ceca de brutari lucrează cu umbrele, cu cizme de protecție, cu pelerine...

— Cuptoarele sint montate în aer liber? — Nu. În sală. Dar plouă pe ei. Aburii de la cuptoarele făcute după ultimul jurnal se imprimă în brutărie. Pe piinea coaptă se scurge apă din țevă. Zăile sint circa 150-200 kg de piine deteriorată. La centrale de piine ajunge piine umedă, și se returnează.

— Cum adică? Cuptoarele coc piine după ultimul jurnal?

— Atunci ce mai creși?

— Piinea se coace după ultimul jurnal, dar cei patruzeci și ceca de brutari lucrează cu umbrele, cu cizme de protecție, cu pelerine...

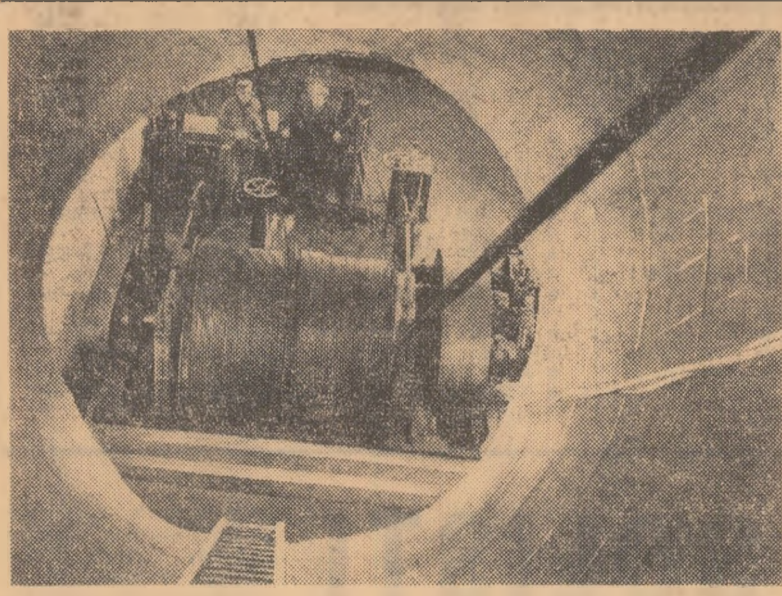
— Cuptoarele sint montate în aer liber? — Nu. În sală. Dar plouă pe ei. Aburii de la cuptoarele făcute după ultimul jurnal se imprimă în brutărie. Pe piinea coaptă se scurge apă din țevă. Zăile sint circa 150-200 kg de piine deteriorată. La centrale de piine ajunge piine umedă, și se returnează.

pagina economică

CUM A ACȚIONAT, DUPĂ PLENARA DIN DECEMBRIE, COLECTIVUL

UZINEI DE VAGOANE ARAD, ÎMPOTRIVA REBUTURILOR ?

La exploatarea minieră Dilja din Valea Jiului, deschisă cu un an în urmă, gradul ridicat de mecanizare a lucrărilor permite obținerea unei productivități ridicate a muncii. Foto: Agerpres

Și terenurile în pantă pot fi o bogată sursă de venituri

În regiunea Maramureș există multe terenuri în pantă, slab productive și care sînt improprii culturii cerealelor. Pentru a veni în ajutorul cooperativelor agricole care și-au propus să valorifice asemenea terenuri, consiliul agricol regional a efectuat un amplu studiu privind plantarea lor cu pomi, arbuști fructiferi și căpsuni. S-a stabilit că în regiune există posibilități pentru înființarea unor plantații intensive pe circa 2.500 ha. S-au luat măsuri pentru asigurarea bazei materiale necesare. Pepinierele au fost îndrumate să producă material săditor din soiurile cele mai valoroase, s-a lărgit baza de producție a coacăzului negru, s-au îmbogățit cu noi soiuri sortimentele de căpsuni.

1.080.000 lei și există posibilitatea ca pînă la defrișarea plantației să se mai obțină 600.000 lei. Față de investițiile relativ mici — 6.000 lei la hectar — ce se fac cu înființarea unei plantații, atunci cînd materialul de plantat se procură din afara unității — rezultatele obținute sînt deosebit de economice. Măsurile, întreprinse de consiliul agricol regional privind rîndirile și asigurarea cu stoloni și îngrășăminte chimice, precum și sprijinul acordat cooperativelor pentru valorificarea producției, au contribuit la extinderea acestei culturi. În prezent, suprafața cultivată cu căpsuni pe întreaga regiune se cifrează la peste 1.500 ha și cuprinde, în afara bazinelor bine cunoscute, noi terenuri în raioanele Carei, Cehul Silvaniei și Sîmcuta. Cooperatorii din Halmeu, Remetea Oasului, Viile Satu Mare, Porumbitei etc. au încasat anul trecut circa 10 milioane lei din valorificarea căpsunilor. Trebuie arătat însă că aceste venituri puteau fi mai mari dacă se acordă atenția cuvenită lucrărilor de întreținere și de fertilizare a culturilor.

tribuna experienței înaintate

O cultură cu eficiență economică ridicată, răspîndită mai cu seamă în raioanele Oaș și Vișeu, o constituie coacăzul negru. Numai în toamna trecută s-au plantat aproape 40.000 butași de coacăz negru, care împreună cu plantațiile mai vechi însumează o suprafață de aproape 250 ha. Cooperativele agricole situate în zona de deal și munte: Remetea Oas, Tur, Gherța Mare și altele au și obținut primele venituri din valorificarea acestor fructe. Pretențiile relativ reduse ale coacăzului negru față de sol, producția ridicată și perisabilitatea mică a fructelor sînt criterii care ne-au îndemnat să recomandăm extinderea acestei arbut în tot mai multe unități din zona de deal și munte. De altfel, primele rezultate au confirmat prevederile noastre. De pe o plantație intercalată în livadă în suprafața de 7 ha cooperativii din Sănișău au obținut un venit de 250.000 lei. Ținînd cont că investițiile au însumat doar cîteva zeci de mii lei, venitul net este foarte bun și poate crește în continuare.

De bună seamă, aspectele relatate nu epuizează problema în discuție. Noi vom continua să luăm și alte măsuri pentru extinderea acestor plantații: vom crea o nouă pepinieră care să asigure anual material săditor pentru circa 100 ha livezi cu pomi fructiferi, ne vom îngrijii de asigurarea în cantități suficiente a îngrășămintelor chimice, a mașinilor și utilajelor necesare. Consiliile de conducere din cooperativele agricole sînt îndrumate să ia măsuri eficiente pentru întreținerea livezilor și extinderea lor. În felul acesta investițiile efectuate pe terenurile în pantă, improprii altor culturi, vor aduce țăranilor cooperativii venituri mari, contribuind în același timp la aprovizionarea populației cu fructe de bună calitate.

Ing. Vasile MARCU
vicepreședinte al Consiliului agricol regional Maramureș

Primele realizări sînt încurajatoare; LE URĂM NOI SUCESE

Examinînd, în lumina indicațiilor plenei C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, daunele provocate de rebuturi, consecințele acestora asupra activității economico-financiare a colectivului uzinei a hotărât să desfășoare o acțiune multilaterală, să depisteze cauzele rebuturilor și să ia măsuri eficiente pentru înlăturarea lor. S-a preconizat, printre altele, perfecționarea unor tehnologii de fabricație, îmbunătățirea organizării producției și a muncii, ridicarea calificării și specializarea unor muncitori — măsuri a căror aplicare impune, bineînțeles, o perioadă mai îndelungată de timp. Totuși, volumul pieselor rebutate a scăzut în luna ianuarie de aproape trei ori față de luna precedentă. Iată cîteva rezultate:

Secția	Rebuturi în kg	decembrie 1966	ianuarie 1967
Arceuri	2.773	741	
Boghizuri	3.059	538	
Forjă	3.963	198	
Preghătre I	11.353	5.223	
Turnătorie	4.629	3.455	

Îmbunătățirea care s-a petrecut la această uzină, în domeniul rebuturilor, își are în mare parte explicația în creșterea spiritului de răspundere în îndeplinirea sarcinilor de către fiecare muncitor, maistrul și inginer, în sprijinul exigenței față de calitatea muncii fiecăruia, deci, în esență, în întărirea disciplinei în producție. Apare astfel evident că o anumită cantitate de rebuturi nu constituie o fatalitate în activitatea secțiilor. Mai mult chiar, se poate aprecia că volumul mai mic sau mai mare de rebuturi realizat reprezintă „măsură” nivelului de organizare a producției, competenței cu care este condusă activitatea, gradului de respectare a prescripțiilor tehnologice.

Comitetul de partid al uzinei a acționat ferm pentru descoperirea cauzelor care generează rebuturi. Din analiza făcută s-a desprins că răspunderea materială are în mare măsură un caracter de răspundere comună, considerîndu-se, cu totul greșit, că se poate întimpla oricui să dea rebuturi și că, deci, nu este normal să suporte pagubele. Cu atât mai puțin normal este însă ca pagubele să fie suportate de uzină. De aceea, s-a hotărât să se organizeze colective, în care au fost cuprinși oameni competenți, cu experiență, care studiază în fiecare secție, la fiecare loc de muncă, cauzele rebuturilor și stabilesc cînd poartă răspunderea. În același timp, atenția conducătorilor de secție, a serviciilor de concepție a fost concentrată spre perfecționarea unor tehnologii de fabricație. Un exemplu este concludent. În secția turnătorie, tehnologia de fabricație ale unor repere la care se înregistraseră multe rebuturi au fost revizuite sau înlocuite. De pildă, la turnarea lagătelor de la vagoanele pentru călători și a miezurilor interioare ale cutiilor de ungere de la toate tipurile de vagoane apăreau multe rebuturi. S-a constatat că tehnologia de turnare erau necorespunzătoare. În prezent, aceste piese se toarnă în forme întărite cu biou de carbon, metodă care reduce considerabil cantitatea de rebut. Rezultatele favorabile obținute prin aplicarea turnării în forme întărite cu bioxid de carbon a determinat con-

ducerea secției să o extindă la cît mai multe repere. Precizarea atenției, permanentă pentru reducerea rebuturilor s-a soldat cu rezultate bune. Nu trebuie trasă însă de aci concluzia că în această direcție s-a făcut totul. Dimpotrivă, eforturile se cer concentrate în continuare pentru eliminarea tuturor cauzelor care provoacă rebuturi. Una dintre cauzele care reprezintă calitatea necorespunzătoare a unor materii prime și materiale introduse în fabricație. Nu de puține ori, la secția forjă apar rebuturi datorită faptului că tabla care se prelucurează nu intrinește toate caracteristicile impuse de prescripțiile tehnologice; la turnătorie, nisipurile de forjare livrate uzinei nu sînt bine spălate, influențînd calitatea formelor, determinînd apariția unor defecte în piesele turnate. Am relatat numai din cele mai multe cazuri de materiale necorespun-

zătoare calitativ, dar lista lor este mare. Cum se acceptă, totuși, asemenea materii prime și materiale? De ce serviciul aprovizionare din uzină, personalul controlului tehnic de calitate, cei chemați să vegheze la respectarea cu strictețe a caracteristicilor materialelor nu își îndeplinesc cu răspundere îndatoririle? Uneori se recepționează materii prime și materiale pentru care furnizorii — bazele de aprovizionare, Combinatul siderurgic Hunedoara, Combinatul siderurgic Reșița, uzina „Oțelul roșu” și altele întreprinderi — nu dau certificate de calitate. Pe de altă parte, în procesul tehnologic se fac unele înlocuiri de materiale pe baza derogărilor. Or, este știut că tehnologiile sînt elaborate ținîndu-se seama de caracteristicile materialelor. Înlocuirea materialului duce la neconcordanță între tehnologie și caracteristici, iar calitatea pieselor suferă.

Multe rebuturi își au încă „izvorul” în necorespunțarea prescripțiilor tehnologice. De exemplu, la călirea anurilor nu se execută operațiunile conform diagramelor; mediile de răcire din bazine depășesc temperaturile prescrise. La prelucrări mecanice, unele operații stabilite în tehnologie nu sînt executate corect; schimbările dese de lucrări de la o mașină la alta, din cauza defecțiunilor la unele mașini-unelte, impun improvizarea de tehnologii.

Rezultatele obținute de colectivul Uzinei de vagoane din Arad demonstrează convingător falșitatea concepției că ai fi necesară stabilirea unui plafon de rebut. Dimpotrivă, procentul tolerat a constituit mult timp și la această întreprindere o linie în calea reducerii lui. Se impune însă să se acționeze energic în continuare pentru înlăturarea oricăror abateri de la disciplina tehnologică, dovedindu-se intranzigentă față de cei care din neatenție sau nepăsare pot aduce daune uzinei. Lupta împotriva rebuturilor este un imperativ al producției moderne, o condiție esențială a sprijinului eficienței activității economice.

Gheorghe RADEL

(Urmare din pag. 1)

personalului calificat 4). Exploatarea nejudicioasă a utilajelor existente pe șantier 5). Sprijinul inefficace dat de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, ca titular al investiției. După cum se vede, nu este vorba de mult vinturatele cauze ale nerealizării ritmice a unei investiții: lipsa de documentație, de amplasamente, de deschidere a finanțării etc., ci de neajunsuri proprii ale organizației de construcții și forului său de resort.

Așa cum arătam mai înainte, volumul de lucrări a fost cunoscut din timp și nu putem fi de acord cu punctul de vedere al tovarășilor din conducerea șantierului — susținuți și de Direcția de construcții din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — care caută să justifice rămînerile în urmă. Într-adevăr, la cele trei loturi nu a fost repartizat nici un inginer. Dar o asemenea situație nu e cunoscută de ieri, de azi, ci de multă vreme. Cum și-au putut închipui ing. V. Aldea, șeful șantierului, și tov. Moldovan, directorul I.C.I.M.-Brașov, că execuția lucrărilor pe șantier poate decurge fără cadre tehnice? Și cum a tolerat Direcția de construcții din minister, răspundătoare de mersul lucrărilor pe șantier, o asemenea situație? Fapt este că lipsa cadrelor tehnice are consecințe grave în execuție. Am constatat că anumite lucrări se execută pe bază de dispoziții contrarii procesului tehnologic de lucru. Echipile sînt puse să execute diferite operații. Între timp se consultă desenul și se discută cu beneficiarul și se constată că dispoziția este greșită. La unele lucrări, cum ar fi bazinul de retenție, execuția a stagnat multe zile pentru a se stabili un lucru elementar: cum să se execute desenul dat de proiectant. Sau: s-a indicat execuția canalelor în hale, ca apoi să se constată că nu există parțile de scurgere. Nu mai vorbim că deseori lucrările nu sînt executate în succesiunea lor firească.

Ca o cauză a rămînerii în urmă, conducerea șantierului invocă și lipsa forței de muncă. Într-adevăr, șantierul are nevoie azi de peste 130 de

Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini cunoaște defecțiunile de pe șantierul Fabricii de motoare electrice Pitești. DE CE NU LE ÎNLĂTURĂ ?

rea și urmărirea execuției — afirmă șeful șantierului cînd este întrebat de cauzele rămînerii în urmă. Într-adevăr, la cele trei loturi nu a fost repartizat nici un inginer. Dar o asemenea situație nu e cunoscută de ieri, de azi, ci de multă vreme. Cum și-au putut închipui ing. V. Aldea, șeful șantierului, și tov. Moldovan, directorul I.C.I.M.-Brașov, că execuția lucrărilor pe șantier poate decurge fără cadre tehnice? Și cum a tolerat Direcția de construcții din minister, răspundătoare de mersul lucrărilor pe șantier, o asemenea situație? Fapt este că lipsa cadrelor tehnice are consecințe grave în execuție. Am constatat că anumite lucrări se execută pe bază de dispoziții contrarii procesului tehnologic de lucru. Echipile sînt puse să execute diferite operații. Între timp se consultă desenul și se discută cu beneficiarul și se constată că dispoziția este greșită. La unele lucrări, cum ar fi bazinul de retenție, execuția a stagnat multe zile pentru a se stabili un lucru elementar: cum să se execute desenul dat de proiectant. Sau: s-a indicat execuția canalelor în hale, ca apoi să se constată că nu există parțile de scurgere. Nu mai vorbim că deseori lucrările nu sînt executate în succesiunea lor firească.

muncitori. La unele obiective nu lucrează decît 2-3 muncitori, iar mijloacele mecanizate mai mult stau. În plus, constructorii calificați sînt puși să execute lucrări care nu necesită calificare. Pentru unele meserii — fierărie, betonisti, dulgheri — abia acum se caută oameni. Întrebăm conducerea șantierului și a întreprinderii tutelară: Cine trebuia să asigure muncitorii calificați necesari șantierului? Și, mai ales, cînd trebuia făcut acest lucru? La capitolul justificării ni se vorbește și despre lipsa anumitor materiale. Inginerul șef al șantierului, tov. Constantin Popescu, sustine că „șantierul nu este aprovizionat în măsură corespunzătoare cu materiale. Zilnic de la șantier pleacă în I.C.I.M.-Brașov adrese și cereri pentru materiale. Dar nu șosesc și constructorii stau”. În schimb, tov. Moise Pat, inginerul șef de la I.C.I.M.-Brașov, coordonator al șantierului, afirmă că „zilnic sînt trimise pe șantier autocamioane cu materiale, că sînt asigurate stocuri”. Pune față în față aceste declarații, în mod firesc te întrebi: cine are dreptate? Forurile tutelare de resort trebuie să facă lumina.

Din constatările făcute pe șantier rezultă însă că nu lipsa materialelor este principala cauză care stînjește desfășurarea normală a lucrărilor. În hala de micromotoare se află o mare grămadă de cărămidă în bună parte spartă, îngropată în pămînt, iar șantierul reclamă lipsa de cărămidă. Alte materiale — prefabricate, țevi, fierbeton, cherestea — care ar putea fi folosite la lucrările întîrziate, zac pe tot șantierul. O serie de utilaje tehnologice au sosit pe șantier, dar nu se face nimic pentru a se începe montarea lor. Nu se poate spune că tovarășii din Direcția generală a industriei electrotehnice a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, care poartă principala răspundere pentru realizarea acestei investiții. Dar nu de îndrumări generale are nevoie colectivul șantierului, ci de un sprijin real, la fața locului, din partea specialiștilor din minister și de la I.C.I.M. Brașov. Prin eforturile comune ale ministerului și întreprinderii constructorie, trebuie determinată cît mai grabnic o execuție normală, ordonată a lucrărilor pe șantier. Se impune ca în scurt timp să fie puse la punct organizarea muncii pe șantier și aprovizionarea ritmică a punctelor de lucru cu materiale, conținut cu asigurarea forței de muncă necesare și întărirea asistenței tehnice în execuție. În mod deosebit trebuie urgentată livrarea utilajelor tehnologice pentru a se putea trece din plin la montaj. Este necesar ca și organele locale de partid să întărească controlul pe șantier, să sprijine efectiv și în mod concret pe constructorii în stabilirea celor mai bune măsuri pentru grăbirea ritmică de execuție a lucrărilor.

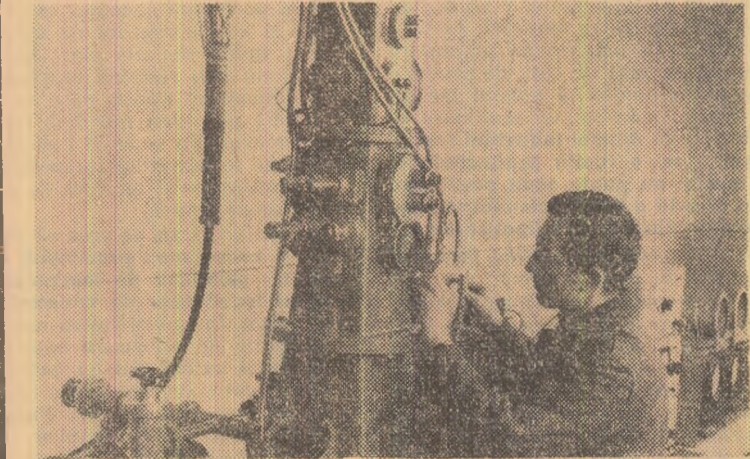
LA C.I.L. RÎMNICU VÎLCEA

Lucrări de dezvoltare a capacităților de producție

La Combinatul de industrializare lemnului din Rîmniciu Vîlcea se fac lucrări pentru extinderea actualelor capacități de producție. În secția P.A.L. se află în stadiu de finalizare instalațiile destinate transportului pneumatic al materiei prime, iar fundațiile de beton pentru montajul instalațiilor și agregatelor sînt terminate. În spațiul de producție amenajat vor fi montate în această lună un uscător rotativ, o mașină pentru așchii, mașina de șlefuit, utilaje care au și sosit pe șantier. Datorită lor, capacitatea de producție a secției P.A.L. sporește cu 50 la sută. La un alt obiectiv al combinatului — fabrica de furnice esteleice, capacitatea va fi dublată. Se construiesc 8 bazine pentru tratarea termică a buștenilor înainte de introducerea în procesul fabricației. 40 la sută din volumul de lucrări au și fost executate. (Agerpres)

Produse chimice noi

Lucrătorii Institutului de cercetări chimice din București, în colaborare cu cei din cadrul laboratorului central al Combinatului chimic Borzești, au în studiu realizarea unor noi produse chimice destinate, în special, agriculturii. „Permidin” este denumirea unui fungicid care va înlocui zeama bordeleză folosită în viticultură și va fi întreprinsă totodată în pomicultură pentru tratarea semințelor și conservarea fructelor. Insecticidul „Pinetox” va avea largi utilizări în combaterea dăunătorilor agriculturii, în zootehnie, precum și în distrugerea insectelor din locuințe. Alte cercetări urmăresc realizarea a două noi produse din grupa organofosforicilor: „Fosfotox R” — un insecticid pentru combaterea dăunătorilor culturilor de cereale, legume, plante industriale etc. și „Fosfotox E” — insecticid ce va fi folosit în pomicultură și viticultură. Unele din noile produse au intrat în experimentare. (Agerpres)

Institutul de metrologie din Craiova: lucrări de etalonare în laboratorul de curent alternativ

Schimbul viu cu valorile literaturii universale

Activitatea editorială este unul din cele domenii, nu atât de rare în lumea modernă, unde efortul colectiv susține și împinge cu inspirație creația individuală. O editură nu va putea, desigur, produce niciodată — ea însăși — capodopere; ea este însă instrumentul menit să creeze condiții favorabile și prielnice de gestație și creștere, să-i asigure contactul cu publicul cărui ea se adresează.

Când traducem și comentăm lucrări din literatura universală, unul din scopurile pe care se cuvine să ni le pierdem niciodată din vedere e folosul pentru cultura națională; altul ar fi slujirea cititorului de azi, tot mai însetat de cunoaștere, în contactul său cu valorile spirituale, cu frumosul și cu devarul.

Orientarea mai hotărâtă a editurilor noastre spre publicarea creațiilor literare durabile, studiate de a răspunde mai prompt la cerințele cititorilor, climatul general de înfiorare culturală din țara noastră — iată numai o parte din factorii care au condus, în ultimii ani, la obținerea unor reale succese în domeniul traducerilor. Avem astăzi în traducere, unele excepționale, cele mai luminate capodopere ale literaturii lumii — scrieri complete din Shakespeare, Balzac, Gôhov, operele lui Homer, Ovidiu, Dante, Goethe, Chaucer, Boccaccio, Cervantes, Camoes, Tolstoi sau Rimbô, accesibile, într-o adevărată limbă românească. Contactul cu marile figuri ale literaturii universale moderne a început și el să se realizeze, astfel fiind numele unor scriitori ca Giraudoux, Joyce, Faulkner, Kafka, Gide, Thomas Mann, Mauriac, Camus, Solohov, Huxley, Ivo Andrić cu operele familiare cititorilor noștri, devenite în fine răsunătoare în țara noastră. În același timp, studiile elaborate de specialiști de la noi li s-au adăugat, în traducere, un număr crescut de lucrări critice și esatice — exemplare deosebite păturate și elevate a ideilor — aparținând unor cunoscuți critici și istorici literari străini. Și în acest domeniu putem

vorbi de o autentică asimilare creatoare, de un schimb viu al valorilor.

Succesele vor trebui — firește — nu numai consolidate, ci și considerate măre. Ceea ce — după părerea mea — ar trebui căutăm în vederea desăvârșirii lăzei în care ne aflăm ar fi în primul rând completarea seriei de traduceri din marile clasice ale literaturii lumii, integrarea ei mai deplină a marilor scriitori în rețeaua de referință a literaturii noastre. (Este un proces în curs, atât la Editura pentru Literatură Universală, cât și la „Biblioteca pentru toți”; am amintit din seria completă a operei lui Dosztoievski). Pe de altă parte se ridică problema ajungerii la zi — cu traduceri din literatura secolului XX. Valorile certe ale vremii noastre ar trebui traduse cât mai complet și la un nivel cât mai înalt. Nu credem că ar fi cazul să căutăm acum numele unor scriitori de mare calibru ai secolului, care nu sînt cunoscuți pînă acum la noi decît prin sau indirect, cu atât mai mult cu cît planurile Editurii pentru Literatură Universală, sau cele ale „Bibliotecii pentru toți”, ca și discutiile ce au loc în cadrul consiliilor redacționale și editoriale vădese preocuparea de a implini asemenea lacune. Viem doar să a-

puncte de vedere

tragem încă o dată atenția asupra necesității de a nu pierde din vedere valorile literaturii contemporane, ce constituie momente semnificative în evoluția culturii universale.

Într-o de toate scolare că trebuie consolidată pilonii perioadei moderne, trebuie cunoscute liniile de forță, artele majore pe care a înaintat literatura, almințea rîscăm să devenim tributar modelului pasager de dilectantismului, riscăm să obținem o imagine deformată. Distincția de această îndreptă este și dorința, de altfel îndreptă, a cititorilor de a cunoaște direct, la timp scurt după apariția lor, lucrări beletristice care s-au bucurat de succes dar în nici un chip nu o admisiibil ca publicarea lor să afecteze de ceva „clasicul modern”. Aceștia din urmă, valori consacrate, sînt cei care asigură continuitatea evoluției, legătura cu tradiția, pe ei se întemeiază mersul înainte.

Dar, în același timp, trebuie — credem, — încă de pe acum puse premisele pentru o fază ulterioară, calitativ-superioară. Este vorba de un moment în care nevoile fundamentale și urgente sînt satisfăcute și cînd moștenirea culturală a lumii poate fi valorificată cu mai

multă ușurință și lărgime. Într-o astfel de situație se poate procedea la o diversificare continuă; de pildă, marile opere pot apărea în traduceri multiple care își pot permite să aprofundeze anumite aspecturi. Tot așa se pot aborda o serie de opere care fără să fie piscuri unice și nedepășite prezintă totuși o mare însemnătate, ilustrează un moment în evoluția sensibilității, sau o epocă, sau o etapă a unui gen literar, sau contribuie (fie prin asemănare, fie prin contrast) la înțelegerea unei capodopere, o precede sau o continuă; în aceeași categorie ar intra unele opere ale marilor scriitori pe care numai viciințata cu virtuțile la face să pară mai puțin viguroase. Într-o astfel de situație traducătorul își permite să ia inițiativa, oferind selecții proprii, îndrăznește, din opera unui scriitor sau a mai multora; cu gust și discernămint, se va putea schița profilul unui scriitor, al unui curent, al unui stil, al unei epoci. Numarul antologiilor; tematice va putea crește. În acest sens s-ar cere ca selecțiile traducătorilor să se facă mai atent, după afinități, predilecții și înzeștriri, calități care pot fi destul de ușor căpătate, căci sufletul și pasiunea sînt indispensabile într-o muncă creatoare de acest fel. Acum un traducător adevărat sînt în număr insuficient și, bineînțeles, nu numai acolo, trebuie găsite mijloace mai eficiente de atragere a forțelor tinere. O dată cu orientarea traducătorilor se poate face, cred eu, mai mult și pentru orientarea publicului.

Mai multe rămîn încă de făcut în domeniul criticii literaturii străine, pentru menținerea și depășirea actualului nivel. Și aici problema principală este cea a diversificării de forme, corespunzătoare unei necesități obiective; a-pare nevoia unei game cât mai largi, de la naratiunea simplă și clară a textului de popularizare, pînă la lucrarea cu caracter esatice, de interpretare filozofică. Aici ar fi multe de ameliorat; după părerea mea, în prezent studiul tematic, aprofundat, științific al literaturii străine nu se bucură de suficient sprijin din partea criticilor. Traducerea și tipărirea literaturii străine clasice și moderne cer o permanentă exigență critică, o discuție amplă, principială, competență care să elucideze pînă la capăt problemele estetice și ideologice pe care le ridică aceste opere. Traducerea și critica literaturii străine sînt metode distincte dar indispensabile ale unui proces unic: acela de asimilare în cultura română a valorilor universale. Procesul este armonios numai atunci cînd cele două momente sînt judicious îmbinate. O astfel de armonizare este și ea una din sarcinile activității dedicate traducerii și răspîndirii valorilor literaturii universale în țara noastră.

teatre

- Teatrul de operă și balet: TRUADURUL — 19.30.
- Teatrul de stat de operă: SECRUL LUI MARCO POLO — 19.30.
- Teatrul National „I. I. Caragiale” (sala Comedia): RĂZVAN ȘI VIDRA — 19.30, (sala Studio): DOMNII GLEMBAY — 19.30.
- Teatrul de Comedie: CAPUL DE RĂTOI — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Scheitl Magureanu nr. 1): OPERA DE TREI PARALE — 19.30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Mădăraș): ACEST ANIMAL CIUDAT — 19.30, (sala Studio): 3.3.3. — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: VARIETE: SACRĂ — 20.
- Teatrul Mic: SĂ NU-ȚI FACI PRĂVĂLIE CU SCARA (spectacol prezentat de teatrul „A. Davilla” din Pitești) — 19.30.
- Teatrul „Ion Creangă”: SÎNZIANĂ ȘI PEPELEA — 9.30, COȘCELUL NEASCULTĂTOR — 19.30.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): GULIVER ÎN TARA PĂPUȘILOR — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): PARADA REVISTEI — 19.30, (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 19.30.
- Ansamblul artistic al Unirii Generale a Sindicatelor: CU PICIOARELE PE PĂMÎNT — 20.
- Cercul de stat: INTERNAȚIONAL '67 — 10.30.

tv

- 18.00 — Pentru cei mici: Sînt să desenăm copii? „Prietenul dintr-o seară” și „Pisica de frații Grimm”. Desenează Iurie Darie.
- 18.15 — Pentru tineretul școlar: 1001 de întrebări.
- 18.30 — Publicitate.
- 18.00 — Teledocumentar de seară.
- 19.17 — Buletinul meteorologic.
- 19.20 — Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (IV).
- 19.45 — Pagini din istoria filmului în România.
- 20.10 — Teledocumentar economic: Economia de metal (II).
- 20.30 — Seară de teatru: „Dragă mătușă” de Jerome Kilty. Interpretează Beate Fedanov și Fory Eterle de la teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”.
- În pauză — Poșta televizantă.
- 23.00 — Teledocumentar de noapte.

Virgil NEMOIANU

Lucrări de artă plastică inspirate de răscoala din 1907

Istoriile evenimentelor din 1907 au constituit și constituie pentru mulți artiști plastici o sursă mereu vie de inspirație. Alături de operele mai vechi ale unor remarcabili pictori și graficieni, în anii din urmă au fost create câteva monumente care cinstează memoria celor căzuți în singurul ca. 1907. În urma unui concurs de proiecte, în câteva orașe din țară au și fost ridicate asemenea monumente. Astfel, la Buzău a fost aşezată lucrarea realizată de sculptorul Cornel Medica, la Craiova — aceea a sculptorului Ion Irimescu, iar la Pitești — lucrarea semnată de sculptorul Veturia Iliu.

În prezent se studiază amănunțit în Capitală a grupului statuar „1907”, al cărui proiect este datorat sculptorului Naum Corcescu.

Comemorării a 60 de ani de la răscoala țărănească îi este consacrată o expoziție de artă plastică, ce va fi organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, în sălile Muzeului Simu din Capitală. (Agerpres)

LA BUCUREȘTI Curs post-universitar internațional de perfecționare în geologia petrolului

Institutul de petrol, gaze și geologie din București găzduiește în prezent cea de-a doua serie a cursului post-universitar de perfecționare în geologia petrolului. Această acțiune se înscrie într-un program mai larg de cursuri post-universitare în domeniul științelor — elaborat de UNESCO — pentru perfecționarea tinerelor cadre didactice și a cercetătorilor din unele țări membre ale organizației.

Cursul, organizat de Ministerul Învățămîntului, Institutul de petrol, gaze și geologie și Comisia națională română pentru UNESCO, întrunește tineri din Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Guinea, Iran, R.A.U., Siria și Turcia. Profesori de specialitate cu îndelungată experiență — în majoritate membri ai Academiei Republicii Socialiste România — tin prelegeri însoțite de lucrări practice de laborator. Cursanții efectuează aplicații de teren în diferite regiuni din țară, pentru studierea structurii geologice a zăcămintelor. (Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

că, în domeniul prelucrării metalelor și materialelor plastice, în tehnica transporturilor pe uscat, în aer, pe apă, în navigația cosmică etc.

Cercetările științifice în acest domeniu, ca și formarea de specialiști în toate compartimentele mecanicii (hidromecanică, aerodinamică, dinamică gazelor, teoria plasticității ș.a.) sînt probleme de bază ale dezvoltării economice în toate țările lumii. Mecanica ocupă un loc privilegiat în țări ca Franța, Anglia, U.R.S.S., S.U.A., Japonia, R.F.G., ceea ce explică marea număr de patente și descoperiri în această ramură. Personal, am avut prilejul să vizitez în anul 1963 institutele de mecanica fluidelor ale Universităților din Lille, Strasbourg, Grenoble, Marsilia, Toulouse și Paris, cu remarcabile instalații experimentale. Cei mai mulți dintre ab-

solvenții acestor universități lucrează de seculă, în laboratoarele marilor uzine și în birourile de studii și proiectare — ocupîndu-se nemijlocit de importante probleme ale perfecționării mașinilor-unelte, mașinilor electrice, vehiculelor de transport, navelor, mecanismelor automate cu elemente mecanice etc.

În ce privește țara noastră, se poate afirma că în sectorul cercetărilor fundamentale de mecanică dispunem de un corp valoros de cadre, cu realizări la nivelul științei contemporane. Este tot mai pronunțată orientarea acestora spre o tematică legată de necesitățile dezvoltării economiei naționale, spre probleme privind industria construcțiilor de mașini agregate și alte utilaje. Astfel, la Centrul de mecanica solidelor al Academiei, o serie de teme de cercetare sînt axate pe calculul corpurilor de nave, al acoperșurilor de mare suprafață din plăci curbe subțiri, prin a căror aplicare se realizează mari economii de materiale de construcții, îndeosebi economii de metal, în condițiile unor parametri funcționali sensibili superiori. Totodată, se studiază și aplicarea cercetărilor în domeniul vibrațiilor, la calculul amortizatoarelor de cele mai diverse tipuri, cit și la combaterea vibrațiilor industriale de tot felul, în vederea prelungerii duratei de serviciu pentru multe elemente de mașini. Alte cercetări se referă la aplicările largi ale maselor plastice în industrie, la introducerea și îmbunătățirea unor elemente de automatizare și control. Îndeosebi în domeniul construcțiilor de mașini. Toate acestea dau o imagine asupra interesului pe care-l prezintă mecanica în diverse domenii ale economiei noastre naționale.

SUGESTII PENTRU DEZVOLTAREA MECANICII ÎN PEISAJUL ȘTIINȚEI ROMÂNEȘTI

Trebuie arătat însă, în mod deschis, că la noi efectivul cadrelor de mecanici este încă foarte restrîns față de necesitățile existente. Practic, se poate vorbi de o penurie de mecanici, care influențează negativ aportul cercetării științifice la soluționarea unor foarte numeroase probleme ale progresului tehnic. Mai mult, din cauza faptului că „debitul” formării de mecanici este mic, o bună parte din cadrele de cercetători și orientează eforturile spre comunicări și volume de specialitate, în timp ce în unele sectoare din industria noastră continuă să se lucreze încă cu metode ale mecanicii care în de secolul al XIX-lea. Nu avem nici în industrie și nici în proiectare un număr suficient de specialiști de formație universitară. Ramuri ca hidromecanica, aerodinamica, elasticitatea, plasticitatea și altele sînt practic descoperite. Absența mecanicienilor e un obstacol serios în calea realizării performanțelor în materie de parametri tehnici, de preț de cost, de productivitate a muncii la nivelul țării avansate. As șpun, cred fără a exagera, că drumul industriei românești spre o înaltă productivitate a muncii nu poate ocoli participarea directă a mecanicienilor la cercetarea tehnică și în finalizarea ei.

— Care este perspectiva formării cadrelor în acest sector?

— Am pledat, mai înainte, pentru un număr cât mai mare de mecanici, străduindu-mă să relev că aceasta este o cerință, o necesitate, în sfîrșit, o caracteristică a dezvoltării economico-științifice moderne. Însă în chiar procesul de pregătire a mecanicienilor persistă o creație nouă a păstrat deși hainele vechi ale formelor organizatorice anterioare. Pentru a ne

face o idee asupra situației, voi arăta că la Facultatea de matematică-mecanică din Timișoara, secția mecanică există doar cu numele, fără a se face o specializare în realitate.

O mare școală românească de mecanică se va consolida nu prin eforturile izolate ale unor nuclee de cercetători ci prin dezvoltarea secțiilor de mecanică din cadrul universităților, prin înființarea unor catedre de mecanică generală, hidromecanică, mecanica a gazelor și prin orientarea acestora și spre cercetări cerute de industrie, de economia națională.

— În ce proporție absolută facultăților de mecanică se îndreaptă spre cercetare?

— Porțiv unu celulei făcut la promisiunile din ultimii zece ani, acest procent este de 40 la sută. La prima vedere ar părea o cifră bună; dar să nu uităm însă că, în medie pe an, numărul absolvenților mecanicienilor nu depășește cifra 15; dacă comparăm această cifră cu mii de mecanici pe care îi furnizează facultățile cu profii similari din alte țări, necesitatea sporirii numărului lor ne va apare și mai stringentă.

Arhimede cerea pe vremuri un punct de sprijin în spațiu și garanția că va răsturna pămîntul. Să fim mai puțin pretențioși: dacă am oferi anual industriei și cercetării numai 100 mecanicieni s-ar realiza industria celor mai recente cercetări ale mecanicii, în dezvoltarea proprie și direcții științifice, s-ar repune în drepturi una dintre cele mai spectaculoase și eficiente ramuri ale științei contemporane.

„Matematizarea” mecanicienilor nu poate avea decât un efect negativ asupra pregătirii lor, depărtîndu-i de aspectele fizice și de interpretarea lor. Din această cauză, însăși specializarea studenților se face mai tirziu decît ar trebui. Apare astfel un fenomen paradoxal, însă real: în primii ani studentul „prim-meste” un mare volum de cunoștințe de matematică superioară, de noțiuni generalizate și abstractizate la maximum. Abia spre sfîrșitul celor cinci ani de studiu este readus pe un făgus mai concret, oferindu-i-se posibilitatea de a selecta aspecte și fenomene aplicabile în practică cu ajutorul noțiunilor însușite anterior.

O măsură necesară ar fi specializarea mai timpurie a viitorilor mecanicieni, începînd cu anul III de facultate — timp în care cursurile de mecanică sînt capete o pondere și dezvoltare mai amplă. Mi se pare chiar necesar să se revadă și lista cursurilor de specializare; multe din ele sînt „prafuțite” și nu mai răspund orientărilor contemporane, noile date de actualitate pe plan mondial. Ca un singur exemplu — ar fi indicat, de pildă, să se introducă în specializarea studenților și un curs de magnetostatică.

În același timp, aș vrea să subliniez și necesitatea promovării cercetării științifice de mecanică în cadrul facultăților de matematică-mecanică. În universitatea noastră, cercetările de asemenea natură se efectuează astăzi într-un cadru limitat, legat și de faptul că și numărul cadrelor este restrîns. Facultatea de matematică-mecanică deși este o creație nouă a păstrat deși hainele vechi ale formelor organizatorice anterioare. Pentru a ne

face o idee asupra situației, voi arăta că la Facultatea de matematică-mecanică din Timișoara, secția mecanică există doar cu numele, fără a se face o specializare în realitate.

O mare școală românească de mecanică se va consolida nu prin eforturile izolate ale unor nuclee de cercetători ci prin dezvoltarea secțiilor de mecanică din cadrul universităților, prin înființarea unor catedre de mecanică generală, hidromecanică, mecanica a gazelor și prin orientarea acestora și spre cercetări cerute de industrie, de economia națională.

— În ce proporție absolută facultăților de mecanică se îndreaptă spre cercetare?

— Porțiv unu celulei făcut la promisiunile din ultimii zece ani, acest procent este de 40 la sută. La prima vedere ar părea o cifră bună; dar să nu uităm însă că, în medie pe an, numărul absolvenților mecanicienilor nu depășește cifra 15; dacă comparăm această cifră cu mii de mecanici pe care îi furnizează facultățile cu profii similari din alte țări, necesitatea sporirii numărului lor ne va apare și mai stringentă.

Arhimede cerea pe vremuri un punct de sprijin în spațiu și garanția că va răsturna pămîntul. Să fim mai puțin pretențioși: dacă am oferi anual industriei și cercetării numai 100 mecanicieni s-ar realiza industria celor mai recente cercetări ale mecanicii, în dezvoltarea proprie și direcții științifice, s-ar repune în drepturi una dintre cele mai spectaculoase și eficiente ramuri ale științei contemporane.

Interviu realizat de Aurel VARDUCA

TINERI SOLIȘTI LA RAMPĂ

Dacă la vîrsta cînd n-a învățat încă scrisul și cititul, copilul dă semne de instinct muzical — și, bineînțeles, dacă aceste semne sînt percepute — el este așezat în fața pianului sau li se pune o vioară în mînă; armonia, zănic, ore de studiu, cu siguranță trudnice, furate jocului în aer liber, cu celălaltii copii. Mai tirziu, școala medie își impune rigorile și programul la-

carcăt; în sfîrșit, conservatorul — pentru cei care ajung în această lungă cursă cu obstacole pe linia droapă de soare, în-tregele pregătire muzicală-instrumentistă. Au trecut, astfel, aproape douăzeci de ani.

Și apoi?

Căci această întrebare par să și-o fi pus în actuala stăgînie, mai acut decît în trecut, principalele noastre instituții muzicale.

În jurul standului cu noutăți (la librăria Vasile Alecsandri din Bocuș) Foto: R. Costin

gale Gavilă, Ion Carțianis, Constantin Stelian, Leonora Geană, Gîz Teușic, Mihaela Nenoiu și Îndeeșo Cornelia Vasile, violonista timișoreană, uluitoare prin virtuozitatea naivă și muzicalitatea vădită, recent, în concertul de Paganini.

Acestor acțiuni care se cer însă a fi judicious concepute, pentru a nu da prea timpuriu statutul de concertist tinerețului unor tineri aflați încă la vîrsta studiului — li s-a asociat recent Filarmonica printr-un „Concert de concerte”, dirijat de Mircea Basarab.

„Capul de afiș” fără îndoială, Radu Lupu, foarte tânăr pianist, dînsul acum elev la Conservatorul din București și la concursul internațional de la Dallas. La douăzeci de ani, Radu Lupu susține coplesitorul Concert în mi bemol major de Beethoven, cu o incontestabilă autoritate tehnică. Execuția sa poartă amprenta de vigore explozivă, care este, poate, și a vîrstei; mijloacele instrumentale ale tânărului pianist sînt, fără îndoială, impunătoare și, chiar dacă acum lăcătia virtuozității este încă puternică (prezentarea în supliment al Baladei nr. 1 de Chopin a confirmat-o), există încă prezenta ca adevărată conținutul „s-motiv” să-l conducă spre o artă de tot mai înaltă înaltă.

Cu o mare plăcere remarcăm progresele, mult-reu confirmate, ale violoncelistului Nicolae Sarpe. Acest tânăr instrumentist, membru al Filarmonei, după ce s-a afirmat în domeniul muzicii de cameră, s-a prezentat în fața publicului cu Concertul în si minor de Saint-Saëns. Dacă prezenta sa sonoră nu are încă a-plombul specific al simfonicii, păstrînd tonul intim, discret, al muzicii de cameră, elementele pur instrumentale — vîrtozitate, precizie în atac și în intonație, ton — sînt incontestabile, ca și simțul muzical, perfect acordat cu partitura clasicizant-sentimentală a lui Saint-Saëns.

Tot de la un pupitrul al Filarmonei provenea și concertistul Paul Sălcu. Instrumentist cu mai vechi activitate solistică decît celălalt doi soliști ai programului, Paul Sălcu și-a afirmat valoarea, susținînd cu bravură, deși pe alocuri (în partea a doua) într-o dinamică ce nu se acordă cu discreta sonorități ale acompaniamentului orchestral, clasi-cul Concert în mi bemol major de Mozart.

Succesul acestui program a fost asigurat prin selecția judicioasă a programistilor, elemente de relief ale inere generatii. Asemenea concerte cu caracter promțional, care cer însă un acompaniament deosebit de îngrîjit, vor fi totdeauna benvenite Ele aduc în viața muzicală adul accenți ai valorii și al noutății la care publicul este totdeauna sensibil. Instrumentistii la început de carieră au nevoie de podulul sălilor de concert pentru a-și putea permite o deplină desfășurare a călătoriilor. Înaintea oricărui concursuri internaționale, înaintea participărilor la competiții de prestigiu, tinerii soliști trebuie să beneficieze de o acomodare cu publicul, să-și acumuleze experiența de lucru cu orchestrele, cu dirijorii.

Interviu realizat de Aurel VARDUCA

INTOARCEREA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ROMÂNE DIN ANGLIA

Delegația guvernamentală condusă de Ion Moțoc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, prezidinte Consiliului Național al Cercetării Științifice, care a făcut o vizită în Anglia, s-a însoțit luni în Capitală.

Vizitele directorului general al Institutului Națiunilor Unite pentru formare și cercetare

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri Gheorghe Gaston Marin a primit luni pe G. d'Arbousier, director general al Institutului Națiunilor Unite pentru formare și cercetare, care face o vizită în țara noastră. Oaspetele a fost însoțit de A. Szalai, director al direcției de cercetare a institutului.

Ministrul comerțului exterior s-a întors în Capitală

Luni s-a însoțit în Capitală Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, care, la invitația lui Gunnar Larje, ministrul comerțului al Suediei, a făcut o vizită în această țară.

ron Nicolescu, președintele Academiei, Vasile Gilga, adjunct al ministrului Afacerilor externe, membri al Consiliului Național al Cercetării Științifice și alte persoane oficiale.

Era prezent Richard Hanbury-Tenison, însoțit de un afacerist britanic la Marea Britanie la București.

Murgescu, ambasador, director al Institutului de cercetări economice.

În aceeași zi, oaspeții au fost primiiți de Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe, și de acad. Mihon Nicolescu, președintele Academiei.

vremea

Terzi în țară: Vremea s-a menținut relativ călduroasă, cu cerul variabil, mai mult acoperit. Vântul a suflat slab până la poartă. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 4 grade în Toplița și 14 grade în Băilești. În București: Vremea a fost ușor instabilă, cu cerul variabil. Vântul a suflat în general slab.

Temperatura maximă a atins 13 grade. Timpul probat pentru 15, 16, 17 martie. În țară. Vreme în general instabilă, cu cerul schimbător. Vor cădea precipitații temporare sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare. Vânt potrivit din vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 4 și 6 grade, iar maximele între 2 și 12 grade, local mai ridicate. În București: Vreme în general instabilă, cu cer schimbător. Vor cădea ploți sub formă de averse. Vânt potrivit din vest. Temperatura ușor variabilă.

SPORT

Turneul de șah de la Belgrad

VA PĂSTRA NICOLAU PRIMUL LOC?

În runda a IV-a a turneului internațional feminin de șah, Alexandra Nicolau a jucat cu albe împotriva jugoslaviei Belamarici. Atacind prematur roca de deschisă a nevrului, compatrioata noastră a intrat într-o poziție complicată. La întrerupere, Belamarici are șanse mai bune — apreciază comentatorul de șah al agenției Tanjug. În celelalte partide s-au înregistrat rezul-

tate: Lillink-Novara 1-0; Nedelković-Bretovac remiză; Timoftevska-K. Jovanović 0-1; Gajrindasvill-Heemskerck 1-0.

Lotul fotbalistilor francezi pentru meciul cu România

În vederea meciului amical de fotbal Franța — România, programat pentru 22 martie la Paris, directorul tehnic al echipei franceze, Just Fontaine, a selecționat 18 jucători: Eon (Nantes), Cornus (Stade de Paris) — portari; Lavard (Reanes), Plumel și Provelli (Veleciennes), Cardet (Reanes), Budzinski și de Michele (Nantes) — fundași; Deloffre și Dogliani (Angers), Sucudau (Nantes), Bonnel (Veleciennes) — mijlocași; Blanchet și Gondet (Nantes), Lech (Lens), Margotth (Angers), Loubet (Nisa), Revelli (St. Etienne) — înaintași.

Rezultate tehnice

● Baschet
În cea de-a 5-a etapă a campionatelor republicane de baschet s-au înregistrat următoarele rezultate: feminin: Voinea București-Poliitehnică București 45-71; Rapid București-Olimpia T.V. București 71-33; Universitatea Iași-Voinea Brașov 58-64; Mureșul Tg. Mureș-Crișul Oradea 66-47; Constructorii București-Universitatea Cluj 37-43; masculin: Poliitehnică București-Universitatea Timișoara 80-53; Dinamo București-Academia militară 96-56; Medicina Tg. Mureș-Steaua 65-88; Universitatea Cluj-I.C.F. București 59-52; Dinamo Craiova-Rapid București 71-61; Steagul roșu Brașov-Poliitehnică Galați 80-64.

● Volei

Rezultate din etapa de duminică a campionatelor republicane de volei: feminin: C.F. București-Universitatea Cluj 3-0; Dinamo București-Teștura Piatra Neamț 3-1; Universitatea Craiova-Rapid București 0-3; Farul Constanța-I.C.F. București 3-0; Penicilina Iași-C.S.M. Sibiu 3-1; masculin: Rapid București-Tractorul Brașov 3-1; Steagul Roșu Brașov 3-0; Vitorul Bacău-Dinamo București 1-3; Petrolul Ploiești-Poliitehnică Brașov 3-0; Poliitehnică Timișoara-Mineral Baia Mare 3-0; Poliitehnică Galați-Alumina Oradea 3-0.

Pe scurt de peste hotare

LA MOSCOVA s-a desfășurat primul meci pentru stăruirea de finală ale „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin între Trud Moscova și Honved Budapesta. Au câștigat sovieticii cu 15-13 (5-6).

LA PRAGA s-a disputat returul meciului de volei dintre echipele masculine Ruda Hvezda Petru și Honved Budapesta, contând pentru stăruirea de finală ale „Cupei campionilor europeni”. Victoria a revenit praghezilor cu 3-2 (12-15, 15-13, 15-11).

ÎN PREZENTA A 50.000 de spectatori, selecționata Congo (Kinshasa) a învins cu 3-2 (1-1) selecționata Sudanului, în cadrul „Cupei Africii” la fotbal. În aceeași competiție, la Lagos, Nigeria și Coasta de Fildeș au terminat nedecis: 0-0.

ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA CANNES, proba de simplu femei a revenit jucătoarei engleze Winnie Shaw, care a înțeles-o în finală cu 6-3, 6-0 pe țoanica Venturini (Franța). La simplu bărbați a câștigat A. Szekszard (Ungaria), învingător cu 6-3, 3-6, 6-4 asupra vest-germanului Kube.

răsfoind presa străină

„Prima breșă”

WASHINGTON 13 (Agerpres). — Senatorul Edward Kennedy s-a pronunțat din nou în favoarea propunerii făcute de fratele său, senatorul Robert Kennedy, privind încetarea bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam. Într-o dezbateri publică, la care a participat alături de senatorul republican John Tower, Edward Kennedy a fost aplaudat când a subliniat că prin continuarea bombardamentelor nu se poate ajunge la tratative.

Propunerea senatorului Robert Kennedy privind încetarea bombardamentelor americane a fost susținută și de senatorul Joseph Clark, în cadrul unei declarații radiotelevisate.

Cunoscutul comentator american Walter Lippmann scrie următoarele în ziarul „New York Herald Tribune”, în Heptază, în legătură cu disputa ce se deslășoară între senatorul Robert Kennedy și președintele Johnson în problema vietnameză: „Din toate declarațiile oficiale din ultimul timp reiese că președintele este deosebit de supărat că familia Kennedy s-a alăturat forțelor

care se opun în mod deschis politicii duse de administrație în problema vietnameză. Până acum, Robert Kennedy nu s-a arătat dornic de a se opune președintelui și a stat mult în expectativă până s-a hotărât să părăsească la rupțură. Faptul că a ales momentul locului acum constituie dovada unui lucru pe care președintele nu vrea să-l știe: și anume că opoziția democratică față de

cursul adoptat de el în Vietnam a ajuns o asemenea intensitate, încât orice politician care aspiră la o ocazie popularitate trebuie să se alăture acestei opoziții. Robert Kennedy nu este omul care să fie în pusă. El nu este un om care să se opună de dragul opoziției. Acțiunea sa nu poate fi explicată numai prin prisma unor ambiții politice. În ochii președintelui și ai partizanilor săi, democrații „disidenți”, cărora li s-a alăturat acum Kennedy în mod deschis, nu sînt altceva decît niște rebeli care subminează partidul. Trebuie să arătăm însă care este într-adevăr situația. Așa-numiții democrați disidenți nu s-au rupt de partid. El se află doar pe pozițiile pe care s-a aflat partidul în 1964, când a fost ales Johnson și și se opun eforturilor depuse de pre-

ședintele de a-l aduce în același bloc cu Goldwater. Lyndon Johnson este cel care a rupt cu președintele partidului său, iar democrații disidenți sînt cei care au refuzat să-l urmeze și să-și schimbe pozițiile.

Lucrurile sînt desigur clare. Intorsătura făcută de Johnson în 1965 se află la baza tuturor controverșelor care au dat naștere la discuții publice. Președintele a căutat pe cît posibil să ascundă întorsătura politicii sale. Poporul american este supărat fiindcă e mersu răpăcit cu vorbe. Neajutul prilejului spiritului și moralei națiunii nu se va putea repara ușor și repede. Căci națiunea este guvernată fără știință și împotriva sentimentelor unei mari părți a liderilor ei spirituali și intelectuali. O națiune nu poate fi ferită dacă nu are conștiința împăcătă”.

DE PRETUTINDENI

Quasarul 0237—23

Astronomii de la observatorul Palomar din California au anunțat existența unui quasar (precursoare de „quasi-stelare”, corp stelar născut dintr-o galaxie, dar de 100 de ori mai strălucitor), care este considerat cel mai îndepărtat corp ceresc descoperit și mijloc actual. Catalogat la numărul 0237—23, quasarul pare să se deplaseze cu o viteză de peste 241.401 km/sec (82,4 la sută din viteza luminii) și constituie obiectul cu viteza cea mai mare de mișcare cunoscut pînă în prezent. Corpul ceresc care pînă acum deținea recordul în materie este tot un quasar și are o viteză de deplasare care reprezintă 81,4 la sută din viteza luminii. Observațiile efectuate pînă în prezent cu telescopul de 5,078 metri al observatorului din Palomar nu au permis stabilirea distanței la care evoluează quasarul.

sint citul de puțin indiferent la muzică. Muzica clasică accelerează creșterea plantelor, iar le frînează dezvoltarea. În prezent, Goriakov studiază problema folosirii mecanismului reacțiilor de răspuns pentru dirijarea creșterii plantelor.

Stație automată pentru convorbiri internaționale

În Japonia a fost construită prima stație telefonică și telegrafică automată, pentru convorbiri internaționale condusă de la distanță. Cu ajutorul a 5 emițătoare, stația va intra în legătură directă cu unele țări de pe continentul asiatic și african. Stația va fi amplasată pe un vîrf de munte și va fi deservită numai de trei persoane, iar dirijarea automată se va face din Osaka.

Au plantele un „sistem nervos”?

Făcînd experiențe cu o serie de plante alese la întâmplare — fasole, hrîșcă, mazare — tinăru cercetător Vitali Goriakov din Moscova a ajuns la concluzia că plantele sînt înzestrate cu un fel de sistem nervos. El a constatat că plantele reacționează la excitații de temperatură și chimice. Viteza acestei reacții este mult mai mare decît la unele animale ca molușca, broasca.

În urma experiențelor efectuate, Goriakov a constatat că la plante există o analogie a organelor de simț. Rădăcina reacționează cel mai bine la excitații chimice, tulpina — la cei mecanici, iar frunza — la schimbările de temperatură. Goriakov nu afirmă că plantele ar fi înzestrate chiar cu simțuri, dar consideră că nu este întimplător faptul că ele nu

În Tanzania se luă măsuri pentru extinderea asistenței sanitare. În fotografie: Un medic de țară examinează bolnavii soșii din satele din împrejurimi.

TELEGRAMS EXTERNE

A 50-a aniversare a ziarului „Izvestia”

MOSCOVA 13 (Agerpres). — La Sala Congreselor din Kremlin a avut loc o sedință festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a ziarului „Izvestia”. Au participat Leonid Brejnev, Alexei Kosișin, Nikolai Podgornii și alți conducători de partid și de stat. Leonid Brejnev a dat citire mesajului de salut adresat ziarului de C.C. al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Sărbătorirea ziarului „Worker”

NEW YORK 13 (Agerpres). — Duminică a avut loc o adunare consacrată aniversării a 45 de ani de la apariția ziarului comunistilor americani, „Worker”. Luînd cuvîntul la adunare, președintele național al Partidului Comunist din S.U.A., Henry Winston, a vorbit despre rolul ziarului în lupta pentru pace și democrație.

În intimpinarea Congresului P.S.U.G.

BERLIN 13 (Agerpres). — În Republica Democrată Germană s-au desfășurat sîmbătă și duminică conferințe de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor P.S.U.G. din nouă regiuni ale țării, în cadrul pregătirilor pentru apărîndul Congres al Partidului Socialist Unit din Germania. La conferințe au participat reprezentanții ai Biroului Politic și ai Comitetului Central al P.S.U.G., printre care Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., Willi Stoph, membru al Biroului Politic.

Luînd cuvîntul duminică la conferința organizației P.S.U.G. din Berlin, Walter Ulbricht s-a referit la problemele politice interne și externe ale R. D. Germane, la sarcinile partidului și oamenilor muncii în construcția desăvîșită a socialismului, la probleme ale păcii și securității în Europa.

NIGERIA Declarația guvernatorului militar al provinciei orientale

LAGOS 13 (Agerpres). — Colonelul Ojukwu, guvernatorul militar al provinciei orientale, a declarat luni, potrivit postului de radio nigerian „Agu”, că „astul nu se va desprinde din federația nigeriană dacă împotriva lui nu se trece la acțiuni armate sau se va instauri o blocadă economică din partea guvernului central de la Lagos”. El a arătat, de asemenea, că nu va accepta nici un fel de decret care ar denatura înțelegerea de la Aburi — localitate ghanee unde s-au întîlnit principalii șefi militari nigerieni, printre care și Ojukwu. Acordurile de la Aburi, semnate în cursul lui ianuarie, prevedeau că nu se adopte nici un fel de hotărîri pe ansamblu Nigeriei fără ca acestea să fie acceptate de toate guvernele regionale.

Postul de radio Enugu a menționat că această declarație a lui Ojukwu a fost făcută în urma întreprinderii pe care a avut-o luni dimineața în Benin City cu colonelul David Ejoor, guvernatorul militar al părții de centru-vest din Nigeria.

ISTORIA — lecție de patriotism și umanism

(Urmare din pag. 1)

este acela al unii celor țări române sau de Mihai Viteazul, nu s-a dat întru totul atenția necesară reliefării conținutului patriotic și mobilizator al evenimentului. În general vorbind, manualele reflectă prea puțin situația actuală a conștințelor științifice, documentare și discoperite. Ar fi necesar ca pe baza acestora diferite momente istorice să fie tratate mai diferențiat, să se bucure de un spațiu mai larg unele evenimente esențiale din istoria țării noastre cum ar fi: unirea, formarea statului național român, cucerirea independenței de stat, luptele muncitorești și țărănești din ultimul secol, rolul jucat de proletariat și de partidul său comunist în lămurirea istoriei de azi a țării noastre.

Dar nici dacă manualele existente nu satisfac toate exigențele, profesorul de istorie nu își poate acorda vreun rabat. Lecția lui nu trebuie să se rezume la o schemă abstractă, conștinț în clarificarea unor teme referitoare la un fenomen sau proces istoric, ci ea trebuie să fie o ilustrație logică a acestui proces, cu o prezentare vie a atmosferei, a acțiunilor maselor populare și a personalităților ce au fost antrenate în acțiunea respectivă. De el depinde foarte mult. El poate și trebuie să revină în fața elevilor istoria, să strănească interesul și dragostea pentru tradițiile glorioase de luptă ale poporului nostru. Adevărata măiestrie pedagogică constă în îmbinarea explicativei cu povestirea prin care sînt redată într-un chip viu faptele. Or, din păcate, acest desiderat nu se realizează deseori.

Cred că este bine ca încă din liceu elevii să fie obișnuiți să cunoască diferitele documente istorice, comentate de profe-

lecturi istorice bine alese etc. În general, cred că Ministerul Învățămîntului ar trebui să manifeste o mai mare preocupare pentru creșterea celor mai bune condiții profesionale și trecutul nostru eroic, hotărîrea de a contribui la înfăptuirea vitoare ale națiunii române, ce-și găsește deplina dezvoltare în epoca nouă a socialismului victorios.

Pradă creator, istoria nu rămîne doar o disciplină de program, ci un adevărat îndrăgitor în acțiunea încrezătoare care devine conștință alt de destinul poporului nostru, cit și de acela al întregii umanități. Evident, o asemenea istorie nu se bazează pe memorizate mecanice sau pe o informație seacă ce ar putea fi încadrată într-un program fix de învățare. Totuși, din păcate se recurge rar la expuneri speciale asupra unor probleme mai deosebite sau recomandarea studiilor unor articole din revistele noastre de specialitate prin care sînt relevate aspecte noi ale unor chestiuni insuficient tratate în manuale.

Pentru ca lecțiile de istorie din școala noastră să poată constitui un sprijin și mai substanțial, pe de o parte în educarea patriotică și umanistă, iar pe de altă în formarea gândirii dialectice a elevului, consider că au fost necesare, date fiind condițiile actuale de dezvoltare ale societății noastre și, implicit, ale științei istorice, unele îmbunătățiri necesitate în procesul predării istoriei. Amintite pe scurt, acestea ar fi, după părerea mea, următoarele: elaborarea unor noi programe școlare cu concursul mai larg al specialiștilor, revizuirea și îmbunătățirea actualelor manuale, pe baza problemelor fundamentale prezentate în programe, îmbunătățirea dotării școlilor cu materialul ilustrativ necesar, redactarea unor lucrări de

Paralel s-a dezvoltat orașul. Dar, în contrast cu alte orașe în care suferențele de căldură sînt se află literalmente în umbra copacilor — aici, pomii tineri, alinați de-a lungul străzilor, se află în umbra blocurilor

moderne de locuințe, mărturisind prin însăși această privilegiate vîrstă localității. Pentru a face față cerințelor mereu crescînde de locuințe, nu de mult a fost pusă în funcțiune la Dunăvișoara o fabrică de case din prefabricate. Un spital modern, magazine, cinematografe întregesc imaginea orașului care numără azi peste 45.000 de locuitori și este în continuă creștere.

Tinăr, apărut pe harta țării în onii puteri populare, este și orașul Kazimierzka. Cînd îl vizitezi purci nu-ți vine a crede că, în urmă cu

ORAȘE NOI PE HARTĂ

corespondență din Budapesta

cîțiva ani, în acest loc era un teren cu desicțirile cîrui.

Construcția așezării a început cam în același timp cu Dunăvișoara. Pula ei o constituie combinatul chimic, care trîntește pe ogărele țării cantități tot mai mari de ingreșăminte chimice, azotoase și fosforice. Anul trecut, aici s-au produs peste 70 la sută din ingreșămintele chimice azotoase realizate în întreaga țară. Tot la Kazimierzka se fabrică mari cantități de acid sulfuric, materiale sintetice PVC și fibre sinte-

„Minibaschetul” și-a câștigat numeroși adepti și la Oradea. În fotografie: la antrenamentul unei grupe de la Liceul nr. 4

